

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

22 päivänä syyskuuta 2022*

Sisällys

I	Asiaa koskevat oikeussäännöt	4
A	Vuoden 2002 varainhoitoa koskeva lainsäädäntö	4
1.	Vuoden 2002 varainhoitoasetus	4
2.	Vuoden 2002 soveltamisasetus	5
B	Vuoden 2012 varainhoitoa koskeva lainsäädäntö	6
1.	Vuoden 2012 varainhoitoasetus	6
2.	Vuoden 2012 delegoitu soveltamisasetus	7
C	Vuoden 2018 varainhoitoasetus	7
II	Asioiden taustat	8
A	Valittaja	8
B	Hallinnollinen tausta	8
1.	7.11.2013 tehty päätös	8
2.	16.12.2014 tehty päätös	9
3.	8.5.2015 tehty päätös	10
C	Edeltävät tuomioistuimenettelyt	10
1.	Tuomio T-29/15	10
2.	Tuomio T-381/15	11
3.	Tuomio C-183/17 P ja C-184/17 P	11

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

4. Määräys C-183/17 P-INT	13
D Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäviksi saatetut asiat	13
1. Asia T-381/15 RENV	13
2. Asia T-645/19	15
III Asianosaisten vaatimukset ja menettely unionin tuomioistuimessa	16
A Asianosaisten vaatimukset	16
B Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa	16
IV Valitusten tarkastelu	17
A Oikeudenkäynnin kohden ja oikeussuojan tarve	17
1. Asianosaisten lausumat	17
2. Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	18
B Valitus C-619/20 P	20
1. Ensimmäinen valitusperuste	20
a) Asianosaisten lausumat	20
b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	21
2. Toinen valitusperuste	24
a) Asianosaisten lausumat	24
b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	24
C Valitus asiassa C-620/20 P	25
1. Ensimmäinen valitusperuste	25
a) Asianosaisten lausumat	25
b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	27
1) Ensimmäinen väite, joka koskee oikeusvoiman periaatteen loukkaamista	27
2) Toinen ja neljäs väite, jotka koskevat vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön riittävän ilmeistä rikkomista	28
3) Kolmas väite, joka koskee huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä	31
2. Toinen valitusperuste	33

a) Asianosaisten lausumat	33
b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	34
V Kanne asiassa T-381/15 RENV	35
A Asian ratkaisukelpoisuus	35
B Komissiolla käsiteltävässä asiassa olevan huolellisuusveloitteen riittävän ilmeinen laiminlyönti	36
C Väitetyt vahingot ja syy-yhteys todettuun rikkomiseen	37
VI Oikeudenkäyntikulut	38

Muutoksenhaku – Kehitysyhteistyö – Kansainvälisen järjestön välillisessä hallinnoinnissa toteuttama unionin talousarvion täytäntöönpano – Päätös olla enää siirtämättä talousarvion toteuttamistehtäviä kansainvälisen järjestön asemaa koskevien epäilyjen vuoksi – Kumoamiskanne – Kumoamistuomion täytäntöönpano – Oikeusvoima – Kumotun toimen antajan velvollisuudet ja toimivalta – Valmisteleva toimi – Tutkittavaksi ottaminen – Korvausvaatimus – Oikeusnormi, jonka tarkoitus on antaa oikeuksia yksityisille – Unionin varainhoitoasetukset – Huolellisuusvelvoite – Kyseisen veloitteen riittävän ilmeisen laiminlyönnin olemassaolo – Tapauskohtainen konkreettinen tutkinta – Henkinen kärsimys – Asianmukainen ja riittävä hyvitys lainvastaisen toimen kumoamisella – Aineellinen vahinko – Asia, joka ei ole ratkaisukelpoinen – Asian palauttaminen unionin yleiseen tuomioistuimeen

Yhdistetyissä asioissa C-619/20 P ja C-620/20 P,

joissa on kyse kahdesta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, jotka on pantu vireille 19.11.2020,

International Management Group (IMG), kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan J.-Y. de Cara ja L. Levi, avocats,

valittajana,

ja jossa muuna osapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinä J. Baquero Cruz ja J. Norris,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Prechal sekä tuomarit J. Passer (esittelevä tuomari), F. Biltgen, N. Wahl ja M. L. Arastey Sahún,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian C-619/20 P ilman ratkaisuehdotusta,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.3.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen asiassa C-620/20,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 International Management Group (jäljempänä IMG) vaatii asiassa C-619/20 P tekemällään valituksella kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 9.9.2020 antaman määräyksen IMG v. komissio (T-645/19, ei julkaistu, jäljempänä valituksenalainen määräys, EU:T:2020:388), jolla kyseinen tuomioistuin hylkäsi IMG:n kanteen, jossa vaadittiin yhtäältä kumoamaan 18.7.2019 päivätty Euroopan komission kirje, jossa IMG:tä pyydettiin toimittamaan tiettyjä asiakirjoja 31.1.2019 annetun tuomion International Management Group v. komissio (C-183/17 P ja C-184/17 P, jäljempänä tuomio C-183/17 P ja C-184/17 P, EU:C:2019:78) täytäntöönpanon yhteydessä, ja toisaalta korvausta kyseisestä kirjeestä ja kyseisellä tuomiolla kumotuista päätöksistä aiheutuneista vahingoista.
- 2 IMG vaatii asiassa C-620/20 P tekemällään valituksella kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 9.9.2020 antaman tuomion IMG v. komissio (T-381/15 RENV, jäljempänä riidanalainen tuomio, EU:T:2020:406), jolla kyseinen tuomioistuin hylkäsi IMG:n kanteen, jossa vaadittiin korvausta 8.5.2015 päivättyyn komission kirjeeseen sisältyneestä päätöksestä olla tekemättä sen kanssa uusia valtuutus sopimuksia välillisestä hallinnoinnista ”siihen saakka, kunnes [sen] asemasta kansainvälisenä järjestönä on täysi varmuus”, aiheutuneesta vahingosta.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Vuoden 2002 varainhoitoa koskeva lainsäädäntö

1. Vuoden 2002 varainhoitoasetus

- 3 Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL 2002, L 248, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.12.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL 2006, L 390, s. 1) (jäljempänä vuoden 2002 varainhoitoasetus), on kumottu 1.1.2013 lähtien unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1; jäljempänä vuoden 2012 varainhoitoasetus). Vuoden 2012 varainhoitoasetuksen 212 artiklan a alakohdassa säädetään kuitenkin, että vuoden 2002 varainhoitoasetuksen 53 ja 53 d artiklaa sovelletaan kaikkiin viimeistään 31.12.2013 tehtyihin sitoumuksiin.

4 Vuoden 2002 varainhoitoasetuksen 53 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Komissio toteuttaa talousarviota 53 a–53 d artiklan mukaisesti:

- a) keskitetysti;
- b) yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tai hajautetusti;
- c) yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa.”

5 Kyseisen asetuksen 53 d artiklassa säädettiin muun muassa seuraavaa:

”1. Kun komissio toteuttaa talousarviota yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa, tiettyjä toteuttamistehtäviä siirretään kansainvälisille järjestöille – –

– –

2. Kansainvälisten järjestöjen kanssa rahoituksen myöntämisestä tehdyissä sopimuksissa on oltava yksityiskohtaiset määräykset kyseisille järjestöille annettujen tehtävien toteuttamisesta.

– –”

2. Vuoden 2002 soveltamisasetus

6 Asetuksen N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EUVL 2002, L 357, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2007 annetulla komission asetuksella (EY, Euratom) N:o 478/2007 (EUVL 2007, L 111, s. 13) (jäljempänä vuoden 2002 soveltamisasetus, ja yhdessä vuoden 2002 varainhoitoasetuksen kanssa vuoden 2002 varainhoitoa koskeva lainsäädäntö), on kumottu 1.1.2013 alkavin vaikutuksin asetuksen N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1) (jäljempänä vuoden 2012 delegoitu soveltamisasetus, ja yhdessä vuoden 2012 varainhoitoasetuksen kanssa vuoden 2012 varainhoitoa koskeva lainsäädäntö).

7 Vuoden 2002 soveltamisasetuksen 43 artiklassa, jonka otsikko oli ”Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa”, oli 2 kohta, joka kuului seuraavasti:

”[Vuoden 2002 varainhoitoasetuksen] 53 d artiklassa tarkoitetut kansainväliset järjestöt ovat seuraavat:

- a) hallitustenvälisillä sopimuksilla perustetut kansainväliset julkisoikeudelliset järjestöt sekä niiden perustamat erityisjärjestöt;

– –”

B Vuoden 2012 varainhoitoa koskeva lainsäädäntö

1. Vuoden 2012 varainhoitoasetus

8 Vuoden 2012 varainhoitoasetus tuli voimaan 27.10.2012 sen 214 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti. Sitä sovellettiin 1.1.2013 lähtien kyseisen artiklan toisen kohdan nojalla, sanotun kuitenkin vaikuttamatta kyseisen saman kohdan mukaisiin kyseisen asetuksen tiettyjä säännöksiä koskeviin erityisiin soveltamispäiviin.

9 Kyseisiin säännöksiin kuului kyseisen asetuksen 58 artikla, jonka otsikko oli ”Talousarvion toteuttamistavat” ja johon sisältyi seuraava 1 kohta, jota sovellettiin ainoastaan sellaisiin sitoumuksiin, jotka tehtiin 1.1.2014 tai sen jälkeen:

”Komissio toteuttaa talousarviota:

a) suoraan, jäljempänä ’suora hallinnointi’, jolloin toteutuksesta vastaavat sen yksiköt – –

b) yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, jäljempänä ’hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa’; tai

c) välillisesti, jäljempänä ’välillinen hallinnointi’, – – siirtämällä talousarvion toteuttamistehtäviä:

– –

ii) kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille;

– –”

10 Mainitun asetuksen 84–86 artiklaa puolestaan sovellettiin 1.1.2013 lähtien.

11 Saman asetuksen 84 artiklassa, jonka otsikko oli ”Rahoituspäätökset”, säädettiin seuraavaa:

”1. Kaikista menoista tehdään sitoumus, joka vahvistetaan, hyväksytään ja maksetaan.

2. Menoon sitoutumista edeltää rahoituspäätös, jonka tekee toimielin tai ne viranomaiset, joille toimielin on siirtänyt päätöstä koskevan toimivallan, lukuun ottamatta määrärahoja, jotka voidaan käyttää ilman perussäädöstä – –.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa rahoituspäätöksessä määritellään tavoite, odotetut tulokset, toteuttamistapa ja sen kokonaismäärä. Siihen sisältyy myös kuvaus rahoitettavista toimista, maininta kullekin toimelle osoitetusta määrästä sekä alustava toteuttamisaikataulu.

Välillisessä hallinnoinnissa rahoituspäätöksessä on myös ilmoitettava yhteisö tai henkilö, jolle toteuttamistehtäviä on siirretty 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla, sekä perusteet, joiden mukaisesti yhteisö tai henkilö valitaan, ja kyseiselle yhteisölle tai henkilölle siirrettävät tehtävät.

– –”

- 12 Vuoden 2012 varainhoitoasetuksen 85 artiklan, jonka otsikko oli ”Sitoumukset”, 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta kuuluivat seuraavasti:

”Talousarviositoumus on toimi, jolla maksuihin tarvittavat määrärahat varaudutaan suorittamaan talousarviosta myöhemmin oikeudellisten sitoumusten mukaisesti.

Oikeudellisen sitoumuksen tekeminen on toimi, jolla tulojen ja menojen hyväksyjä luo tai vahvistaa velvoitteen, josta aiheutuu meno.”

- 13 Kyseisen asetuksen 86 artiklan, jonka otsikko oli ”Sitoumuksia koskevat säännöt”, 1 kohta kuului seuraavasti:

”Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on tehtävä talousarviositoumus jokaisesta toimenpiteestä, josta aiheutuu meno talousarvioon, ennen kuin hän voi tehdä oikeudellisen sitoumuksen kolmansiin osapuoliin nähden – –.”

2. Vuoden 2012 delegoitu soveltamisasetus

- 14 Vuoden 2012 delegoidun soveltamisasetuksen 43 artiklan, jonka otsikko oli ”Välillistä hallinnointia yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa koskevat erityissäännökset (– –)”, 1 kohta kuului seuraavasti:

”Varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa tarkoitettut kansainväliset järjestöt ovat seuraavat:

- a) hallitustenvälisillä sopimuksilla perustetut kansainväliset julkisoikeudelliset järjestöt sekä niiden perustamat erityisjärjestöt;

– –”

C Vuoden 2018 varainhoitoasetus

- 15 Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1; jäljempänä vuoden 2018 varainhoitoasetus), tuli voimaan 2.8.2018 ja sitä on sovellettu kyseisestä päivästä alkaen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tietyille sen säännöksille asetettuihin erityisiin soveltamispäiviin.

- 16 Kyseisen asetuksen 62 artiklan, jonka otsikko on ”Talousarvion toteuttamistavat”, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Komissio toteuttaa talousarviota millä tahansa seuraavista tavoista:

- a) suoraan, jäljempänä ’suora hallinnointi’ – –;

- b) yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa hallinnoiden, jäljempänä ’yhteistyöhön perustuva hallinnointi’ – –;

c) välillisesti, jäljempänä 'välillinen hallinnointi', 125–149 artiklan ja 154–159 artiklassa säädetyn mukaisesti, kun tästä säädetään perussäädöksessä, tai 58 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa siirtämällä talousarvion toteuttamistehtäviä:

--

ii) 156 artiklassa tarkoitetuille kansainvälisille järjestöille tai niiden erityisjärjestöille;

--”

17 Mainitun asetuksen 156 artikla, jonka otsikko on ”Välillinen hallinnointi kansainvälisten järjestöjen kanssa”, kuuluu seuraavasti:

”1. Komissio voi 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti toteuttaa talousarviota välillisesti kansainvälisillä sopimuksilla perustettujen kansainvälisten julkisoikeudellisten järjestöjen, jäljempänä 'kansainväliset järjestöt', ja näiden perustamien erityisjärjestöjen kanssa. Tällaiset sopimukset on toimitettava komissiolle 154 artiklan 3 kohdan mukaista arviointia varten.

--

4. Kun kansainväliset järjestöt hallinnoivat varoja välillisesti, sovelletaan niiden kanssa tehtyjä tarkastussopimuksia.”

II Asioiden taustat

A Valittaja

18 Kuten valituksenalaisen tuomion 1 kohdasta käy ilmi, IMG on perustettu sen perussäännön mukaan 25.11.1994 kansainvälisenä järjestönä, jonka nimi on International Management Group – Infrastructure for Bosnia and Herzegovina, jonka kotipaikka on Belgrad (Serbia), ja jonka tarkoituksena on mahdollistaa se, että Bosnia ja Hertsegovinan jälleenrakentamiseen osallistuvilla valtioilla on tätä varten käytössään erityinen yhteisö. IMG on sittemmin vähitellen laajentanut toiminta-alaansa ja tehnyt 13.6.2012 Belgian kuningaskunnan kanssa kotipaikkaa koskevan sopimuksen.

B Hallinnollinen tausta

19 Nyt käsiteltävinä olevien oikeusriitojen hallinnollisen menettelyn vaiheet, sellaisena kuin ne on esitetty tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P 17–28 kohdassa, ovat pääasiallisesti seuraavat.

1. 7.11.2013 tehty päätös

20 Komissio teki 7.11.2013 vuoden 2012 varainhoitoasetuksen 84 artiklan nojalla Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavaa Myanmarin/Burman hyväksi toteutettavaa vuoden 2013 toimintaohjelmaa koskevan täytäntöönpanopäätöksen C(2013) 7682 final (jäljempänä 7.11.2013 tehty päätös).

- 21 Kyseisen päätöksen 1 artiklassa määrättiin, että Myanmarin/Burman hyväksi toteutettava vuoden 2013 toimintaohjelma hyväksyttiin sellaisena kuin se oli täsmällisesti kuvattuna päätöksen liitteissä 1 ja 2.
- 22 Mainitun päätöksen 3 artiklan mukaan talousarvion toteuttamistehtäviä, jotka toteutettiin yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa, voitiin siirtää kyseisen päätöksen liitteissä 1 ja 2 tarkoitetuille yhteisöille edellyttäen, että oli tehty valtuutus sopimus.
- 23 Saman päätöksen liitteessä 2 kuvattiin toinen Myanmarin/Burman hyväksi toteutettavaan vuoden 2013 toimintaohjelmaan kuuluva toimenpide. Kyseisessä liitteessä olevissa 5 ja 8 jaksossa todettiin pääasiallisesti, että kyseiseen toimenpiteeseen sisältyi kaupan kehittämisohjelma, jonka kustannukset, joiden määräksi arvioitiin 10 miljoonaa euroa, rahoitti Euroopan unioni ja jonka täytäntöönpano toteutettiin yhteistyössä IMG:n kanssa. Mainitussa liitteessä olevassa 8.3.1 kohdassa IMG:tä kuvailtiin kansainväliseksi järjestöksi, joka jo toimi Myanmarissa/Burmassa ja oli mukana unionin kyseisessä valtiossa rahoittamien hankkeiden täytäntöönpanossa.

2. 16.12.2014 tehty päätös

- 24 Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) ilmoitti 17.2.2014 komissiolle, että se oli aloittanut IMG:n asemaa koskevan tutkimuksen.
- 25 Komission pääsihteeri välitti 24.2.2014 kyseisen tiedon kyseisen toimielimen kansainvälisestä yhteistyöstä ja kehityksestä vastaavalle pääjohtajalle ja kiinnitti hänen huomionsa siihen, että Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta 11.9.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 (EUVL 2013, L 248, s. 1) 7 artiklan 6 kohdan perusteella oli mahdollista toteuttaa turvaamistoimenpiteitä.
- 26 Kyseinen pääjohtaja toteutti 26.2.2014 kyseisen säännöksen nojalla turvaamistoimenpiteitä ja perusteli niitä sillä, että OLAFin alustavassa arvioinnissa oli herännyt IMG:n asemaa koskevia epäilyksiä. Kyseiset turvaamistoimenpiteet muodostuivat pääasiallisesti siitä, että kiellettiin väliaikaisesti yhtäältä tekemästä uusia vuoden 2012 varainhoitoasetukseen perustuvia valtuutus sopimuksia unionin talousarvion välillisestä hallinnoinnista IMG:n kanssa ja toisaalta laajentamasta IMG:n kanssa jo tehtyjä vuoden 2002 varainhoitoasetukseen perustuvia valtuutus sopimuksia unionin talousarvion toteuttamisesta yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa.
- 27 Komission kansainvälisestä yhteistyöstä ja kehityksestä vastaava pääjohtaja osoitti 25.4.2014 kirjeen IMG:lle (jäljempänä 25.4.2014 päivätty kirje), jossa hän antoi sille tiedon kolmesta uudesta komission hallinnollisessa asiakirja-aineistossa olevasta seikasta, jotka koskivat ensiksi sitä, että viisi IMG:n jäseninään esittelemää unionin jäsenvaltiota eivät pitäneet itseään sellaisina, toiseksi sitä, että Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) pääsihteeri oli ilmoittanut, että IMG ei ollut YK:n erityisjärjestö, ja kolmanneksi sitä, että oli epävarmuutta tiettyjen IMG:n perustamissopimuksen allekirjoitustilaisuudessa läsnä olleita valtioita edustaneiden henkilöiden valtuuksista. Sama pääjohtaja totesi myös, että kun otettiin huomioon kyseisten seikkojen herättämät IMG:n asemaa koskevat epäilyt, hän oli ohjeistanut yksikköään keskeyttämään väliaikaisesti vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevalla lainsäädännöllä käyttöön otettujen

menettelyjen, joiden tarkoituksena on antaa komissiolle mahdollisuus siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä kansainvälisille järjestöille unionin talousarvion välillisen tai yhteistyössä tehtävän hallinnoinnin puitteissa, käyttämisen kyseisen järjestön osalta.

- 28 Komissio sai 15.12.2014 OLAFin tutkimuksensa päätteeksi laatiman kertomuksen (jäljempänä OLAFin kertomus), joka sisälsi joukon suosituksia. OLAF katsoi kyseisessä kertomuksessa pääasiallisesti, että IMG ei ollut vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö, ja antoi komissiolle suosituksen, että IMG:lle oli määrättävä seuraamuksia ja sille kyseisessä ominaisuudessa maksetut summat oli perittävä takaisin.
- 29 Komissio teki 16.12.2014 täytäntöönpanopäätöksen C(2014) 9787 final vuoden 2012 varainhoitoasetuksen 84 artiklan nojalla (jäljempänä 16.12.2014 tehty päätös). Kyseisen päätöksen 1 kohdan mukaan 7.11.2013 tehdyn päätöksen liite 2 korvattiin uudella liitteellä, jossa olevassa 1 ja 4.3. jaksossa määrättiin pääasiallisesti siitä, että kyseisen päätöksen mukaisen kaupan kehittämisohjelman toteuttaisi välillisessä hallinnoinnissa muu yhteisö kuin IMG.

3. 8.5.2015 tehty päätös

- 30 Komission oikeudellinen yksikkö laati 16.1.2015 muistion, jonka otsikkona oli ”Oikeudellinen arviointi [OLAFin kertomuksesta, joka koskee IMG:tä] koskevaa – – tutkimusta”.
- 31 Komissio osoitti 8.5.2015 IMG:lle kirjeen, jonka tarkoituksena oli kertoa toimista, joihin komissio aikoi ryhtyä OLAFin kertomuksen johdosta. Komissio totesi erityisesti, että se ei aikonut ryhtyä toimiin useimpien kyseisessä kertomuksessa – jota se ei antanut tiedoksi IMG:lle – olevien suositusten perusteella ja että se oli muun muassa päättänyt, että komission yksiköt eivät enää tee sen kanssa uutta valtuutus sopimusta niiden säännösten nojalla, jotka antavat mahdollisuuden siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä kansainvälisille järjestöille unionin talousarvion välillisen hallinnoinnin puitteissa, ”siihen saakka, kunnes [sen] asemasta kansainvälisenä järjestönä on täysi varmuus” (jäljempänä 8.5.2015 tehty päätös).

C Edeltävät tuomioistuimenettelyt

1. Tuomio T-29/15

- 32 IMG nosti unionin yleiseen tuomioistuimeen 21.1.2015 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati 16.12.2014 tehdyn päätöksen kumoamista.
- 33 Komissio teki tästä kanteesta oikeudenkäyntiväitteen, joka perustui siihen, ettei 16.12.2014 annettu päätös ollut kannekelpoinen toimi yhtäältä siksi, ettei sillä ollut sitovia oikeusvaikutuksia, ja toisaalta siksi, että sillä yksinomaan vahvistettiin 25.4.2015 päivätty kirje, jolla oli ilmoitettu IMG:lle 26.2.2014 toteutetuista turvaamistoimenpiteistä.
- 34 Unionin yleinen tuomioistuin päätti 30.6.2015 antamallaan määräyksellä käsitellä kyseisen oikeudenkäyntiväitteen pääasian yhteydessä.
- 35 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi IMG:n kanteen 2.2.2017 antamallaan tuomiolla International Management Group v. komissio (T-29/15, ei julkaistu, jäljempänä tuomio T-29/15, EU:T:2017:56). Se katsoi kyseisen tuomion 28–78 kohdassa, että komission esittämä

oikeudenkäyntiväite ei ollut perusteltu, koska 16.12.2014 annetulla päätöksellä oli sitovia oikeusvaikutuksia siltä osin kuin yhtäältä sillä evättiin lopullisesti IMG:lta mahdollisuus tehdä valtuutus sopimus, johon kyseinen päätös liittyi, ja toisaalta se ei ollut luonteeltaan puhtaasti vahvistava 25.4.2014 päivättyyn kirjeeseen nähden. Unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin hylkäsi IMG:n esittämät seitsemän kanneperustetta mainitun tuomion 79–169 ja 174 kohdassa ja sitten hylkäsi kanteen perusteettomana.

2. Tuomio T-381/15

- 36 IMG nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.7.2015 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin 8.5.2015 annetun päätöksen kumoamista ja korvausta siitä aiheutuneesta vahingosta.
- 37 Komissio teki tästä kanteesta oikeudenkäyntiväitteen, joka perustui siihen, ettei 8.5.2015 annettu päätös ollut kannekelpoinen toimi muun muassa siksi, ettei sillä ollut sitovia oikeusvaikutuksia.
- 38 Unionin yleinen tuomioistuin päätti 29.1.2016 antamallaan määräyksellä käsitellä oikeudenkäyntiväitteen pääasian yhteydessä.
- 39 Unionin yleinen tuomioistuin totesi 2.2.2017 antamassaan tuomiossa IMG v. komissio (T-381/15, ei julkaistu, jäljempänä tuomio T-381/15, EU:T:2017:57), että lausunnon antaminen osasta IMG:n kannetta raukeaa, ja se hylkäsi kanteen muilta osin.
- 40 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kyseisen tuomion 41–53 ja 75 kohdassa ensinnäkin, että 8.5.2015 tehdyllä päätöksellä oli sitovia oikeusvaikutuksia siltä osin kuin siinä evättiin IMG:lta mahdollisuus saada uusia talousarvion toteuttamistehtäviä vuoden 2012 varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdassa säädetyn kansainvälisen järjestön kautta toteutettavan välillisen hallinnoinnin toteuttamistavan nojalla, joten IMG:n kumoamiskanne voitiin ottaa tutkittavaksi. Seuraavaksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi IMG:n esittämät kahdeksan kanneperustetta mainitun tuomion 76–160 kohdassa ja sitten hylkäsi kanteen perusteettomana. Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi pääasiallisesti, että 8.5.2015 annettua päätöstä ei ollut perusteltu kovin täsmällisesti ja yksityiskohtaisesti mutta sitä oli tulkittava ja tutkittava ottaen huomioon edellä 27 kohdassa luetellut kolme tosiseikkaa ja oikeudellista seikkaa, jotka komissio oli saattanut IMG:n tietoon perustellakseen epäilyksensä siitä, onko kyseinen yhteisö kansainvälinen järjestö. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi saman tuomion 170–173 kohdassa IMG:n vahingonkorvausvaatimuksen perusteettomana.

3. Tuomio C-183/17 P ja C-184/17 P

- 41 IMG teki 11.4.2017 kaksi valitusta, joissa se vaati unionin tuomioistuinta kumoamaan tuomiot T-29/15 ja T-381/15 ja ratkaisemaan asiat lopullisesti siten, että kyseinen tuomioistuin kumoaa 16.12.2014 ja 8.5.2015 tehdyt päätökset sekä velvoittaa unionin korvaamaan 8.5.2015 tehdystä päätöksestä aiheutuneen vahingon.
- 42 Komissio vaati hylkäämään kyseiset kaksi kannetta kokonaisuudessaan ja nosti samalla kaksi liitännäistä valitusta, joissa se vaati unionin tuomioistuinta pääasiallisesti kumoamaan tuomiot T-29/15 ja T-381/15 siltä osin kuin niissä oli hylätty sen oikeudenkäyntiväitteet ja ratkaisemaan asiat lopullisesti siten, että kanteet on jätettävä tutkimatta.

- 43 Ensiksi unionin tuomioistuin hylkäsi tuomiolla C-183/17 P ja C-184/17 P komission kaksi liitännäisvalitusta sillä perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin ei ollut tehnyt mitään niistä oikeudellisista virheistä, joihin komissio vetosi, kun se katsoi, että IMG:n kaksi kannetta voitiin ottaa tutkittavaksi, koska ne koskivat toimia, joilla oli tarkoitus saada aikaan sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa IMG:n etuihin muuttamalla olennaisesti IMG:n oikeudellista asemaa.
- 44 Unionin tuomioistuin nimittäin totesi tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P 55–60 kohdassa, että 16.12.2014 tehty päätös oli vuoden 2012 varainhoitoasetuksen 84 artiklan nojalla tehty rahoituspäätös, jonka tarkoituksena oli muuttaa aikaisempaa päätöstä, jotta aiemmin IMG:lle siirretty talousarvion toteuttamistehtävä siirrettiin kolmannelle yhteisölle. Kyseinen tuomioistuin huomautti myös, että kyseisen rahoituspäätöksen seurauksena IMG:lta vietiin kyseisestä talousarvion toteuttamistehtävästä vastaavan yksikön oikeudellinen asema ja tämän seurauksena asianomaiselta yhteisöltä vietiin kaikki mahdollisuudet tehdä myöhemmin unionin kanssa siihen liittyvä valtuutus sopimus, jolla toteutetaan kyseisen asetuksen 85 ja 86 artiklassa tarkoitettu oikeudellinen sitoumus.
- 45 Unionin tuomioistuin totesi lisäksi mainitun tuomion 61–63 kohdassa, että 8.5.2015 tehdyssä päätöksessä kiellettiin tekemästä IMG:n kanssa muita valtuutus sopimuksia unionin talousarvion välillisestä hallinnoinnista ”siihen saakka, kunnes [sen] asemasta kansainvälisenä järjestönä on täysi varmuus”, että näin ollen siinä evättiin asianomaiselta yhteisöltä kaikki tosiasialliset mahdollisuudet saada talousarvion toteuttamistehtäviä kyseisen aseman nojalla ja että oikeuskäytännöstä käy ilmi, että kyseistä seurausta on pidettävä mainitun päätöksen sitovana oikeusvaikutuksena, kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti katsoi.
- 46 Toiseksi unionin tuomioistuin hyväksyi saman tuomion 84–97 kohdassa kaksi kanneperustetta, joissa IMG moitti unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se oli katsonut, että komissio ei ollut tehnyt oikeudellista virhettä eikä ilmeistä arviointivirhettä, kun se perusteli 16.12.2014 ja 8.5.2015 tehtyjä päätöksiä sillä, että oli epäilyksiä siitä, oliko se vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö.
- 47 Unionin tuomioistuin katsoi tältä osin, että unionin yleinen tuomioistuin oli tehnyt oikeudellisen virheen, kun se pelkästään totesi, että IMG:n esittämät väitteet ja näyttö eivät asettaneet kyseenalaiseksi komission sen asemaa kansainvälisenä järjestönä koskevia epäilyjä, sen sijaan, että se olisi arvioinut 16.12.2014 ja 8.5.2015 tehtyjen päätösten laillisuutta suhteessa vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä, jossa viitataan tältä osin ”hallitustenvälisillä sopimuksilla perustettuihin kansainvälisiin julkisoikeudellisiin järjestöihin”, tarkoitettuun kansainvälisen järjestön käsitteeseen.
- 48 Tässä yhteydessä unionin tuomioistuin erityisesti totesi, ettei yksikään edellä 27 kohdassa luetelluista kolmesta seikasta ollut lain nojalla omiaan perustelemaan epäilyjä siitä, oliko IMG kansainvälinen järjestö, siltä osin kuin ne koskivat ainoastaan niiden viiden valtion asemaa, joiden IMG oli esittänyt olevan tai olleen sen jäseniä, tai niiden henkilöiden valtuuksia, jotka olivat edustaneet kyseisiä valtioita sen perustamissopimuksen allekirjoitustilaisuudessa, eivätkä kaikkia IMG:n jäsenvaltioita tai sen omaa asemaa.
- 49 Kolmanneksi ja viimeiseksi unionin tuomioistuin katsoi tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P 98–106 kohdassa ensinnäkin, että unionin yleisen tuomioistuimen tekemien oikeudellisten virheiden toteaminen merkitsi sitä, että tuomiot T-29/15 ja T-381/15 oli kumottava kokonaisuudessaan, toiseksi, että kyseiset kaksi asiaa olivat ratkaisukelpoisia siltä osin kuin IMG

vaati 16.12.2014 ja 8.5.2015 tehtyjen päätösten kumoamista, kolmanneksi, että kyseiset kaksi päätöstä olivat lainvastaisia samasta syystä kuin tuomiot T-29/15 ja T-381/15, joten ne oli myös kumottava kokonaisuudessaan, ja neljänneksi, että IMG:lle 8.5.2015 tehdystä päätöksestä aiheutunutta vahinkoa koskeva korvausvaatimus ei puolestaan ollut ratkaisukelpoinen ja se oli näin ollen palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen.

4. Määräys C-183/17 P-INT

- 50 IMG jätti 10.1.2020 unionin tuomioistuimen kirjaamoon pyynnön, että unionin tuomioistuin tulkitsee tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P tuomiolauselman 1–3 kohtaa yhdessä kyseisen tuomion perusteluosan 91–105 kohdan kanssa siten, että komissiolla ei ollut perusteita jatkaa sen epäilemistä, onko IMG unionin varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö.
- 51 Unionin tuomioistuin jätti 9.6.2020 antamallaan määräyksellä International Management Group v. komissio (C-183/17 P-INT, jäljempänä määräys C-183/17 P-INT, EU:C:2020:507) kyseisen tulkintapyynnön tutkimatta sillä perusteella, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, koska se koski seikkaa, jota kyseisessä tuomiossa ei ratkaistu. Erityisesti unionin tuomioistuin totesi kyseisen määräyksen 22 ja 23 kohdassa pääasiallisesti, että vaikka se oli todennut, että komission IMG:n asemaa kansainvälisenä järjestönä koskevat epäilyt, jotka perustuivat useisiin tällaisten epäilyjen perusteeksi soveltumattomiin seikkoihin, olivat virheellisiä, kyseinen tuomioistuin ei ollut missään tapauksessa ratkaissut kysymystä siitä, onko kyseistä yhteisöä pidettävä sellaisen arvioinnin perusteella, jota ei rasita oikeudellinen virhe ja jossa otetaan huomioon asian kannalta merkitykselliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, tällaisena järjestönä vai päinvastoin katsottava, että sillä ei ole tällaista asemaa.

D Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäviksi saatetut asiat

1. Asia T-381/15 RENV

- 52 Tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P julistamisen jälkeen unionin yleinen tuomioistuin kehotti asianosaisia esittämään kirjallisia huomautuksia ennen kuin se lähetti niille kirjalliset kysymykset, joihin ne vastasivat asetetussa määräajassa. Kyseinen tuomioistuin myös kuuli asianosaisia 12.3.2020 pidetyssä istunnossa.
- 53 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla edellä 49 kohdassa tarkoitetun korvausvaatimuksen.
- 54 Ensiksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 49–68 kohdassa pääasiallisesti, että kyseistä vaatimusta sellaisena kuin IMG oli sitä täsmentänyt kirjallisissa huomautuksissaan, jotka annettiin sen jälkeen, kun unionin tuomioistuin oli palauttanut asian osittain unionin yleiseen tuomioistuimeen, ei voitu ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin se koski korvausta vahingoista, jotka olivat joko lisäkorvausta kannekirjelmässä esitettyihin vahinkoihin nähden tai luonteeltaan erilaisia kuin kyseiset vahingot. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että erityisesti mainittuun korvausvaatimukseen sisältyviä vaatimuksia, joilla IMG pyrki saamaan luontoissuorituksena suoritettavaa korvausta toimintavelvoitetta koskevien määräysten ja julkisten ilmoitusten muodossa viivästyskorkeiden kera aineellisesta vahingosta, jonka se väitti kärsineensä 8.5.2015 tehdyn päätöksen johdosta, ei voitu ottaa tutkittavaksi. Mainittu

- tuomioistuin katsoi lisäksi, ettei vaatimusta, jolla IMG vaati henkisestä kärsimyksestä 10 miljoonan euron suuruista korvausta eikä kannekirjelmän mukaista symbolista yhden euron korvausta, voitu ottaa tutkittavaksi.
- 55 Korvausvaatimus otettiin puolestaan tutkittavaksi siltä osin kuin se koski tiettyjä aineellisia vahinkoja ja henkistä kärsimystä, joista IMG oli vaatinut korvausta mainitussa kannekirjelmässä.
- 56 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 75–93 kohdassa pääasiallisesti, että vaikka 8.5.2015 tehty päätös oli lainvastainen unionin tuomioistuimen tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P esittämällä perusteilla, sillä ei rikottu ainoatakaan oikeusnormia, jonka tarkoitus on antaa yksityisille oikeuksia.
- 57 Tältä osin se hylkäsi kyseisen tuomion 76–88 kohdassa perusteettomana IMG:n väitteen, jonka mukaan vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön säännöksiä, joita kyseisellä päätöksellä rikottiin, on tulkittava kyseisissä säännöksissä olevaan kansainvälisen järjestön käsitteeseen liittyvien kansainvälisen julkisoikeuden sääntöjen valossa siten, että kyseisten säännösten tarkoitus on antaa yhteisöille, joiden komissio on todennut olevan kyseisissä säännöksissä tarkoitettuja kansainvälisiä järjestöjä, oikeus siihen, että niitä pysyvästi pidetään tällaisina järjestöinä.
- 58 Unionin yleinen tuomioistuin myös hylkäsi valituksenalaisen tuomion 89–93 kohdassa perusteettomina IMG:n väitteet, joiden mukaan on katsottava, että 8.5.2015 tehdyn päätöksen lainvastaisuus, jonka unionin tuomioistuin on todennut tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P, rikkoo hyvän hallinnon periaatteesta johdettua oikeusnormia, jonka tarkoitus on antaa yksityisille oikeuksia, eli komissiolla ollutta velvollisuutta tutkia huolellisesti ja puolueettomasti sen tilannetta ja sen mahdollista asemaa kansainvälisenä järjestönä vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön merkityksellisten säännösten valossa.
- 59 Unionin yleinen tuomioistuin perusti kyseisen johtopäätöksen kolmeen perustelujen ryhmään. Se totesi aluksi, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että hyvän hallinnon periaatteella, joka on nykyisin vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklassa, ei itsessään anneta yksityisille oikeuksia muuta kuin silloin, jos kyseisellä periaatteella ilmaistaan erityisiä oikeuksia, kuten yksityisen oikeus saada asiansa käsitellyksi unionin hallinnossa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisen ajan kuluessa. Kyseinen tuomioistuin palautti seuraavaksi mieleen, että valituksenalaisessa tuomiossa tehdyistä oikeudellisista arvioinneista kävi ilmi, että komissio saattoi laillisesti kyseenalaistaa sen, oliko IMG vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö, joten komissiota ei voitu pätevästi moittia siitä, ettei se solminut uusia valtuutussopimuksia välillisestä hallinnoinnista kyseisen yhteisön kanssa. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin totesi, ettei IMG osoittanut kyseisen väitteen esittämistä lukuun ottamatta, millä tavoin lainvastaisuus, jonka perusteella unionin tuomioistuin kumosi 8.5.2015 tehdyn päätöksen, oli vastoin komissiolla olevaa velvollisuutta tutkia tilanne puolueettomasti kaikkien hyödyllisten tietojen valossa.
- 60 Kolmanneksi ja viimeiseksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 94–97 kohdassa pääasiallisesti, ettei vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön rikkominen, johon IMG vetosi, ollut joka tapauksessa riittävän ilmeinen, koska asianomainen yhteisö ei ollut osoittanut, että komissiolla ei olisi ollut lainkaan harkintavaltaa kyseisen lainsäädännön täytäntöönpanossa.

- 61 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi näiden seikkojen perusteella valituksenalaisen tuomion 98–101 kohdassa, että IMG:n korvausvaatimus oli hylättävä kokonaisuudessaan.

2. Asia T-645/19

- 62 Samaan aikaan, kun asiaa T-381/15 RENV koskevaa menettelyä oli meneillään, komissio ja IMG kävivät kirjeenvaihtoa tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P täytäntöönpanosta. Kyseisestä kirjeenvaihdosta käy ilmi, että komissio arvioi aluksi, että 16.12.2014 ja 8.5.2015 tehtyjen päätösten kumoaminen perustui siihen, että kyseisiä päätöksiä ei ollut perusteltu, kun taas IMG katsoi, että niiden kumoaminen velvoittaa komission toteamaan, että se on vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö.

- 63 Kyseisen kirjeenvaihdon yhteydessä komissio osoitti IMG:lle 18.7.2019 kirjeen, jota kuvattiin seuraavalla tavalla valituksenalaisen määräyksen 31 kohdassa, jota ei ole riitautettu unionin tuomioistuimessa:

”Komissio esitti 18.7.2019 päivätyssä kirjeessä – – aluksi, että unionin tuomioistuin ei katsonut tuomiossa [C-183/17 P ja C-184/17 P], että [IMG] on kansainvälinen järjestö, joten mainitun tuomion täytäntöönpano ei edellyttänyt sitä, että ’automaattisesti tunnustetaan, että IMG on kansainvälinen järjestö, vaan että sen oikeudellista asemaa tarkastellaan uudelleen saatavilla olevien tietojen ja sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen valossa’. Komissio esitti seuraavaksi IMG:lle uudelleen pyynnön toimittaa 6.5.2019 päivätyssä kirjeessä mainitut asiakirjat – –, ja se täsmensi, että jos IMG kieltäytyy, komissio ottaa suoraan yhteyttä niihin valtioihin, joita kyseinen yhteisö pitää jäseninään – –. Komissio vahvisti lopuksi, että sen arvioiminen, onko [IMG] kansainvälinen järjestö, oli kysymys, joka oli ratkaistava ennen tuomion [C-183/17 P ja C-184/17 P] täytäntöönpanoa myös siltä osin kuin kyseisellä tuomiolla kumottiin 16.12.2014 annettu päätös.”

- 64 IMG nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 26.9.2019 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, joka koski yhtäältä 18.7.2019 päivätyksen kirjeen kumoamista sillä perusteella, että komissiolla ei ollut perustetta tehdä uutta arviota siitä, onko kyseinen yhteisö kansainvälinen järjestö, eikä pyytää sen jäseniltä kyseistä asiaa koskevia tietoja. Toisaalta IMG vaati korvausta ensinnäkin sille kyseisestä kirjeestä aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, toiseksi erilaisista aineellista vahingoista, jotka kyllä aiheutuivat 8.5.2015 tehdystä päätöksestä mutta joita jatkettiin mainitulla kirjeellä, ja kolmanneksi vahingoista, jotka aiheutuivat sille 16.12.2014 tehdystä päätöksestä, mutta ainoastaan siltä osin kuin niitä myös jatkettiin samalla kirjeellä.

- 65 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi mainitun kanteen valituksenalaisella määräyksellä. Se katsoi 18.7.2019 päivätyksen kirjeen kumoamista koskevan vaatimuksen osalta kyseisen määräyksen 45–76 kohdassa, että kyseistä vaatimusta ei voitu ottaa tutkittavaksi pääasiallisesti sillä perusteella, että kyseistä kirjettä oli pidettävä valmistelevana toimenpiteenä päätökselle, joka komission oli tehtävä tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P täytäntöönpanoa varten.

- 66 Unionin yleinen tuomioistuin arvioi 18.7.2019 päivätystä kirjeestä aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevan vaatimuksen osalta, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuivat selvästi kolmella perusteella, jotka koskevat ensiksi tiivistä yhteyttä henkisen kärsimyksen, johon IMG vetosi, ja mainitun kirjeen kumoamista koskevan vaatimuksen, jota ei voitu ottaa tutkittavaksi, välillä (valituksenalaisen määräyksen 80 ja 81 kohta), toiseksi vireilläolovaikutustilannetta, joka koskee tiettyjen aineellisten vahinkojen, joiden IMG väittää ilmenneen, ja asiassa T-381/15 RENV käsiteltävinä olleiden vahinkojen välisiä yhteyksiä (kyseisen

määräyksen 82–85 kohta), ja kolmanneksi sitä, että IMG:n kirjelmä ei ollut selkeä ja täsmällinen muiden korvattavaksi vaadittujen aineellisten vahinkojen osalta (mainitun määräyksen 86–93 kohta)

III Asianosaisten vaatimukset ja menettely unionin tuomioistuimessa

A Asianosaisten vaatimukset

- 67 IMG vaatii asiassa C-619/20 P tekemässään valituksessa, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen määräyksen
  - palauttaa asian T-645/19 unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
  - velvoittaa komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 68 IMG vaatii asiassa C-620/20 P tekemässään valituksessa, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
  - ratkaisee asian lopullisesti ja velvoittaa unionin korvaamaan 8.5.2015 tehdystä päätöksestä aiheutuneen vahingon ja
  - velvoittaa komission korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 69 Komissio vaatii kummassakin asiassa, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa IMG:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

B Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa

- 70 Komissio ilmoitti unionin tuomioistuimelle 16.6.2021 eli kummankin käsiteltävänä olevan asian kirjallisen vaiheen päättymisen jälkeen, että se oli antanut IMG:lle tiedoksi 8.6.2021 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä 8.6.2021 päiväty kirje) kyseisen yhteisön asemaa koskevan lopullisen arvioinnin tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P täytäntöönpanoa varten. Komissio täsmensi, että kyseisestä arvioinnista, joka sisältyy asiakirjaan, jonka otsikko on ”IMG:n oikeudellista asemaa koskeva lopullinen arviointi sen selvittämiseksi, onko se soveltuva välilliseen hallintointiin” käy ilmi, että IMG:tä ei voida pitää vuosien 2002, 2012 ja 2018 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna kansainvälisenä järjestönä, ja näin ollen sille ei voida siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä tässä ominaisuudessa. Komissio totesi myös pääasiallisesti, että on katsottava, että mainittua arviointia voidaan soveltaa taannehtivasti 16.12.2014 ja 8.5.2015 tehdystä päätöksistä alkaen, joten siitä seuraa tai saattaa seurata asian C-619/20 P ja asian C-620/20 P osalta, että oikeusriidan kohde häviää tai IMG:n oikeussuojan tarve lakkaa.

- 71 Komission esitti vastauksena unionin tuomioistuimen esittämään kysymykseen, että se aikoi vedota kyseisen tiedon perusteella kummassakin kyseessä olevassa asiassa unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 127 artiklan, jota sovelletaan valituksiin kyseisen työjärjestyksen 190 artikla 1 kohdan mukaisesti, 1 kohdassa tarkoitettuun uuteen perusteeseen.
- 72 Mainitun työjärjestyksen 127 artiklan 2 kohdan nojalla IMG:lle asetettiin määräaika, jonka kuluessa sen oli vastattava kyseiseen komission esittämään väitteeseen, minkä se teki ajoissa.

IV Valitusten tarkastelu

- 73 Koska käsiteltävinä olevilla kahdella asialla on keskinäinen yhteys, ne on esittelevän tuomarin, julkisasiamiehen ja asianosaisten kuulemisen jälkeen päätetty yhdistää tuomion antamista varten työjärjestyksen 54 artiklan mukaisesti.

A Oikeudenkäynnin kohden ja oikeussuojan tarve

1. Asianosaisten lausumat

- 74 Edellä 70 ja 71 kohdassa esitettyjen väitteiden tueksi komissio esitti 8.6.2021 päivätyn kirjeen, jonka liitteenä on asiakirja, jonka otsikko on ”IMG:n oikeudellista asemaa koskeva lopullinen arviointi sen selvittämiseksi, onko se soveltuva välilliseen hallinnointiin” ja johon viitataan edellä 70 kohdassa.
- 75 Kyseisestä asiakirjasta käy ilmi ensinnäkin, että vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön säännökset, joihin viitataan tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P, on korvattu kyseisen tuomion antamiseen johtaneen menettelyn aikana uusilla säännöksillä, jotka sisältyvät vuoden 2018 varainhoitoasetukseen, joka komission mukaan on otettava huomioon, jotta IMG:n tilannetta ja oikeudellista asemaa voidaan arvioida uudelleen, mitä mainitun tuomion täytäntöönpano edellyttää.
- 76 Toiseksi komissio esittää siinä näkemyksen, jonka mukaan vuoden 2018 varainhoitoasetuksen säännöksiä, joissa säädetään mahdollisuudesta siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä ”kansainvälisillä sopimuksilla” perustetuille kansainvälisille järjestöille, on tulkittava yhtäältä siten, että niille annetaan sama merkitys kuin vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä olevalla viittauksella ”hallitustenvälisillä sopimuksilla” perustettuihin kansainvälisiin järjestöihin, ja toisaalta siten, että kyseiset kaksi ilmaisua viittaavat samalla tavalla sopimuksiin, jotka on tehty virallisesti useiden valtioiden, joita puolestaan ovat edustaneet henkilöt, joilla on ollut valtuus ilmaista kyseisten valtioiden suostumus, välillä.
- 77 Kolmanneksi komissio esittää kyseisessä asiakirjassa, että se on tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P täytäntöönpanoa varten tiedustellut jokaiselta valtiolta, jotka IMG:n mukaan ovat tai ovat olleet sen jäseniä, yhtäältä, onko kyseinen yhteisö kansainvälinen järjestö, jonka jäseniä ne ovat tai ovat olleet, ja toisaalta, voivatko ne toimittaa kansainvälisen sopimuksen, jolla tällainen kansainvälinen järjestö on perustettu, sekä muut asian kannalta merkitykselliset asiakirjat.
- 78 Neljänneksi komissio toteaa siinä pääasiallisesti, että kyseisten valtioiden sille toimittamista vastauksista käy ilmi, ettei yksikään niistä katso tehneensä muotoedellytysten mukaista kansainvälistä sopimusta, jolla on perustettu kansainvälinen järjestö IMG, jonka jäsen kyseinen

valtio olisi. Kyseisistä vastauksista käy nimittäin ilmi, että todellisuudessa eri valtiot, jotka ovat todistettavasti joko allekirjoittaneet IMG:n perustamisasiakirjan tai perussäännön, osallistuneet kokoukseen, jossa se on perustettu, kuuluneet sen ohjausryhmään tai antaneet sille rahoitusta, ovat perustaneet kyseisen yhteisön vuonna 1994 kansainväliseksi toimijaksi, jonka tarkoituksena on väliaikaisesti koordinoita Bosnia ja Hertsegovinan infrastruktuurin jälleenrakentamisen rahoitusta, asiakirjalla, joka on luonteeltaan poliittinen eikä oikeudellisesti velvoittava.

- 79 Viidenneksi komissio päätelee kyseisessä asiakirjassa, että kun otetaan huomioon kyseiset seikat, IMG:n sille esittämät kyseistä aihetta koskevat havainnot ja komission niistä tekemä arviointi, ei ole osoitettu, että kyseinen yhteisö olisi perustettu kansainvälisen julkisoikeuden mukaiseksi järjestöksi vähintään kahden valtion, jotka ovat olleet tässä tarkoituksessa pätevästi edustettuina, tekemällä sopimuksella, vaikka se on ollut olemassa yli 20 vuotta ja merkittävästi laajentanut toiminta-alueitaan perustamisensa jälkeen. Näin ollen kyseiselle yhteisölle ei voida siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä vuosien 2002, 2012 ja 2018 talousarviota koskevan lainsäädännön säännösten, joiden mukaan tällaisia tehtäviä voidaan siirtää kansainvälisille järjestöille, nojalla.
- 80 IMG esittää, että komission väittää ovat perusteettomia.

2. Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 81 Kuten unionin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, valituksen tekevän luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön on voitava myös silloin, kun kyseinen henkilö nostaa kumoamiskanteen, näyttää toteen oikeussuojan tarve, jota on arvioitava yhtäältä kyseisen valituksen tai kanteen kohteen ja toisaalta sen nostamisajankohdan valossa. Tämän olennaisen edellytyksen noudattamatta jättäminen on ehdoton prosessinedellytys, jonka unionin tuomioistuimet voivat milloin tahansa tutkia viran puolesta (ks. vastaavasti tuomio 3.9.2009, Moser Baer India v. neuvosto, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 24 kohta ja tuomio 21.1.2021, Saksa v. Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 82 Lisäksi kyseisen oikeussuojan tarpeen on oikeudenkäynnin kohteen tavoin oltava olemassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka. Näin ollen kyseisen oikeussuojan tarpeen tai oikeudenkäynnin kohteen häviäminen oikeudenkäynnin aikana voi johtaa siihen, että unionin tuomioistuin toteaa tarvittaessa viran puolesta, että lausunnon antamiseen ole enää aihetta (ks. vastaavasti tuomio 19.10.1995, Rendo ym. v. komissio, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13 kohta; tuomio 3.9.2009, Moser Baer India v. neuvosto, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 24 kohta ja tuomio 4.9.2018, ClientEarth v. komissio, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 43 kohta).
- 83 Lopuksi sekä oikeussuojan tarpeen olemassaolo että sen jatkuminen edellyttävät, että kanne tai valitus voi tuloksellaan tuottaa sen nostaneelle tai tehneelle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle etua (ks. vastaavasti tuomio 28.5.2013, Abdulrahim v. neuvosto ja komissio, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 61–64 kohta ja tuomio 4.9.2018, ClientEarth v. komissio, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 43 kohta). Tätä kysymystä on joka tapauksessa arvioitava konkreettisesti (ks. vastaavasti tuomio 28.5.2013, Abdulrahim v. neuvosto ja komissio, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 65 kohta).
- 84 Käsiteltävissä asioissa ei ensiksi ole riitautettu sitä, että käsiteltävinä olevilla valituksilla oli kohde ja IMG:lla oli oikeussuojan tarve niiden tekopäivänä. Sitä vastoin komissio väittää, että kyseinen kohde ja oikeussuojan tarve ovat hävinneet tämänhetkisen oikeudenkäynnin kuluessa komission tekemällä päätöksellä, joka sisältyi 8.6.2021 päivättyyn kirjeeseen ja jonka mukaan IMG:tä ei ole

- pidettävä vuosien 2002, 2012 ja 2018 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna kansainvälisenä järjestönä sen asemaa koskevan lopullisen arvioinnin valossa, jonka komissio on tehnyt tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P täytäntöönpanoa varten.
- 85 Toiseksi kyseistä päätöstä on pidettävä 18.7.2019 päiväystä kirjeestä, joka on mainittu edellä 63 kohdassa ja jonka kumoamista IMG vaatii, alkaneen arviointimenettelyn päätepisteenä. Lisäksi mainittu päätös perustuu, kuten edellä 76–78 kohdassa tiivistetysti esitetyistä komission väitteistä käy ilmi, kyseisen toimielimen kyseessä olevan arviointimenettelyn yhteydessä kokoamiin useisiin seikkoihin. Lopuksi IMG:n kyseisestä kirjeestä asiassa T-645/19 nostaman kanteen ja valituksen, jonka se teki asiassa C-619/20 P sen jälkeen, kun kyseinen kanne hylättiin valituksenalaisella määräyksellä, tarkoituksena on erityisesti kyseenalaistaa komissiolla oleva mahdollisuus ryhtyä tällaiseen arviointimenettelyyn, kuten edellä 64 kohdasta käy ilmi.
- 86 Kyseiset olosuhteet yhdessä tarkasteltuina estävät sen, että voitaisiin katsoa, että kyseisen valituksen kohde tai IMG:n oikeussuojan tarve ovat hävinneet sillä perusteella, ettei kyseinen kanne olisi omiaan hyödyttämään kyseistä yhteisöä siihen annettavalla ratkaisulla. Jos unionin tuomioistuimen tehtävänä olevan arvioinnin päätteeksi käy ilmi, että valitus on perusteltu ja valituksenalainen määräys on kumottava, kyseisestä kumoamisesta seuraa, että 18.7.2019 päivätty kirje poistuu oikeusjärjestyksestä, ja kun otetaan huomioon kyseisen kirjeen ja 8.6.2021 päivätyn kirjeen välinen yhteys, tämä voisi vaikuttaa viimeksi mainitun kirjeen laillisuuteen; molemmat asianosaiset ovat ilmoittaneet, että IMG on riitauttanut mainitun kirjeen kanteella, joka on rekisteröity unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa numerolla T-509/21 ja joka on yhä käsiteltävänä kyseisessä tuomioistuimessa nyt käsiteltävinä olevien valitusten tekopäivänä.
- 87 Kolmanneksi ja viimeiseksi on ilmeistä, että 8.6.2021 päivätyllä kirjeellä, sellaisena kuin komissio on sen esittänyt, ei voi olla minkäänlaista vaikutusta asiassa C-620/20 P tehdyn valituksen kohteeseen tai IMG:n oikeussuojan tarpeeseen tässä yhteydessä.
- 88 On nimittäin niin, että kyseinen valitus ja sitä edeltäneessä asiassa T-381/15 RENV nostettu kanne koskevat korvausta henkisestä kärsimyksestä ja aineellisesta vahingosta, joita IMG arvioi sille aiheutuneen 8.5.2015 tehdystä päätöksestä, jolla komissio antoi sille tiedoksi – kuten edellä 31 kohdassa esitetään – päätöksensä, jonka mukaan komissio ei enää tee kyseisen yhteisön kanssa uutta valtuutus sopimusta vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön säännösten, joiden mukaan talousarvion toteuttamistehtäviä voidaan siirtää kansainvälisille järjestöille, nojalla, kun otetaan huomioon epäilyt, jotka koskevat sitä, onko kyseinen yhteisö kyseisissä säännöksissä tarkoitettu kansainvälinen järjestö.
- 89 Koska unionin tuomioistuin on todennut tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P, että kyseinen päätös on lainvastainen, kun otetaan huomioon se, että tällaisten komission epäilyjen taustalla ollut päättely oli tosiseikkojen osalta ja oikeudellisesti virheellinen, ja koska kyseisen toteamuksen perusteilla on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (tuomio 14.9.1999, komissio v. AssiDomän Kraft Products ym., C-310/97 P, EU:C:1999:407, 54 kohta ja tuomio 19.4.2012, Artegoda v. komissio, C-221/10 P, EU:C:2012:216, 87 kohta) oikeusvoima siltä osin kuin ne ovat kyseisen kumoamistuomion tuomiolauselman tarpeellinen tuki, sillä seikalla, että komissio on tullut kuusi vuotta myöhemmin tekemässään päätöksessä, joka perustuu erilaiseen oikeudelliseen ja tosiseikkoja koskevaan arviointiin, johtopäätökseen, jonka mukaan IMG:tä ei voida pitää kansainvälisenä järjestönä, ei ole vaikutusta siihen kysymykseen, onko ensin mainittu lainvastainen päätös voinut aiheuttaa henkistä kärsimystä ja aineellista vahinkoa, joiden korvaamisen vaatiminen on IMG:n etujen mukaista. On nimittäin niin, että vahingonkorvauskanteen yhteydessä toimen tai toiminnan, joka voi synnyttää sopimussuhteen

ulkopuolisen unionin vastuun, lainvastaisuutta on arvioitava toimen antamisajankohtana tai toiminnan tapahtumahetkellä olemassa olleiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella (tuomio 10.9.2019, HTTS v. neuvosto, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 39 kohta).

- 90 Edellä esitetystä seuraa, että komission väite, joka koskee käsiteltävinä olevien valitusten kohteen tai IMG:n oikeussuojan tarpeen häviämistä, ei ole perusteltu.

B Valitus C-619/20 P

- 91 IMG vetoaa vaatimustensa tueksi kahteen valitusperusteeseen, jotka koskevat oikeudellisia virheitä, joista ensimmäinen rasittaa ratkaisua, jonka mukaan sen vaatimusta kumota 18.7.2019 päivätty kirje ei voida ottaa tutkittavaksi (valituksenalaisen määräyksen 43–76 kohta), ja toinen ratkaisua, jonka mukaan sille kyseisestä kirjeestä aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskeva vaatimus on selvästi jätettävä tutkimatta (saman määräyksen 77–93 kohta).

1. Ensimmäinen valitusperuste

a) Asianosaisten lausumat

- 92 IMG väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelyssä, jonka päätteeksi se katsoi, että 18.7.2019 päivätty kirje ei ole toimi, josta voidaan nostaa kumoamiskanne, on useita oikeudellisia virheitä.
- 93 Kyseiseen kirjeeseen nimittäin sisältyy komission lopullinen päätös panna täytäntöön tuomio C-183/17 P ja C-184/17 P siten, että se arvioi uudelleen IMG:n asemaa vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön säännösten nojalla sellaisten lisätietojen valossa, jotka kyseisen yhteisön tai, jos näin ei tapahtunut, valtioiden, joiden se oli esittänyt olevan tai olleen aiemmin sen jäseniä, oli toimitettava. Tällaista eksplisiittistä päätöstä täydensi implisiittisesti mutta väistämättä päätös olla panematta täytäntöön kyseistä tuomiota siten, että IMG olisi palautettu erityisesti komission tunnustaman kansainvälisen järjestön asemaan, jossa se oli ennen kuin kyseiset kaksi unionin tuomioistuimen kumoamaa päätöstä tehtiin.
- 94 Unionin yleinen tuomioistuin ei IMG:n mukaan tunnustanut kyseisten päätösten kannekelpoisuutta, joten se teki aluksi oikeudellisen virheen jättäessään toteamatta, että komissio rikkoi SEUT 266 artiklan ensimmäistä kohtaa, jonka nojalla unionin toimielimen, jos sen antama toimi on kumottu, on toteutettava kyseistä kumoamista koskevan tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tarkemmin ottaen valituksenalaisen määräyksen 53–59, 61–66, 68–70 ja 73–76 kohdassa loukattiin tuomiolla C-183/17 P ja C-184/17 P olevaa oikeusvoimaa, ja tuomioiden ratkaisevista perusteluista (92–96 ja 104 kohta) käy ilmi, että komission oli palautettava IMG sille kuuluvaan aikaisempaan asemaan tunnustettuna vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna kansainvälisenä järjestönä.
- 95 Seuraavaksi unionin yleinen tuomioistuin loukkasi, kun se sivuutti sen seikan, että IMG:n olisi tullut säilyttää tunnustetun asemansa lukuun ottamatta tilannetta, jossa sen jäsenet muuttavat sen perussääntöä tai lakkauttavat sen, erilaisia kansainvälisen julkisoikeuden sääntöjä, jotka liittyvät kansainvälisen järjestön käsitteeseen, johon viitataan kyseisessä lainsäädännössä, jota

sekä kyseisen tuomioistuimen että komission, kun se pani täytäntöön tuomiota C-183/17 P ja C-184/17, olisi ollut noudatettava, kun otetaan huomioon, että kyseisellä lainsäädännöllä on etusija johdettuun unionin oikeuteen nähden.

- 96 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin sovelsi IMG:n mukaan virheellisesti unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisia kannekelpoisen toimen käsitteeseen liittyviä periaatteita, kun se ei pitänyt 18.7.2019 päivättyä kirjettä tällaisena toimena huolimatta sen sanamuodosta, asiayhteydestä ja siihen sisältyvien nimenomaisten ja implisiittisten päätösten oikeusvaikutuksista.
- 97 Komission mukaan valitusperuste on perusteeton.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 98 Kumoamiskanne voidaan nostaa SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan perusteella niiden muodosta riippumatta kaikista unionin toimielinten, elinten tai laitosten antamista säännöksistä tai toteuttamista toimista, joilla on tarkoitus saada aikaan sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (tuomio 31.1.2019, International Management Group v. komissio, C-183/17 P ja C-184/17 P, EU:C:2019:78, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 99 Sen määrittämiseksi, onko tietyssä tapauksessa riidanalaisella toimella tarkoitus saada aikaan sitovia oikeusvaikutuksia, on aluksi ja unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tarkasteltava toimen asiasisältöä ja arvioitava näitä vaikutuksia objektiivisten kriteerien, kuten kyseisen toimen sisällön, valossa ja ottamalla tarvittaessa huomioon toimen toteuttamisen asiayhteys ja toimen toteuttaneen toimielimen, elimen tai laitoksen toimivalta. Tätä toimivaltaa ei ole ymmärrettävä abstraktisti vaan tekijänä, jolla voidaan valaista kyseisen toimen sisällön konkreettista analyysiä, joka on luonteeltaan keskeinen ja välttämätön (tuomio 21.1.2021, Saksa v. Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 100 Toiseksi unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa riidanalainen toimi on toteutettu aikaisemman toimen kumoamisen jälkeen, on otettava huomioon tällaiselle tilanteelle ominaiset oikeudelliset erityispiirteet.
- 101 Tältä osin SEUT 266 artiklasta käy ilmi, että toimielimen, elimen tai laitoksen, jonka toimi on kumottu, on toteutettava tuomion, jolla kyseinen toimi on kumottu, täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet, ja sen on tällaisen tuomion noudattamiseksi ja sen täytäntöön panemiseksi kokonaisuudessaan noudatettava paitsi tuomion tuomiolauselmaa, myös sen tueksi esitettyjä välttämättömiä perusteluja, koska ne ovat välttämättömät määritettäessä kyseisen tuomiolauselman täsmällistä sisältöä (tuomio 14.6.2016, komissio v. McBride ym., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 102 SEUT 266 artiklassa ei kuitenkaan yksilöidä niiden toimenpiteiden luonnetta, jotka kumotun toimen antajan on toteutettava tällaista velvollisuutta noudattaakseen, joten sen on näin ollen määritettävä kyseiset toimenpiteet (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2016, komissio v. McBride ym., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 52 ja 53 kohta), ja sillä on laaja harkintavalta kyseisiä toimenpiteitä valitessaan sillä edellytyksellä, että niiden on sovellettava yhteen sen tuomion, jolla kyseinen

- toimi on kumottu, tuomiolauselman ja sen tueksi esitettyjen välttämättömien perustelujen kanssa (ks. vastaavasti tuomio 15.3.2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 103 Kolmanneksi ja viimeiseksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun on kyse toimista, jotka tehdään useissa menettelyvaiheissa, kannekelpoisia toimia ovat pääsääntöisesti yleensä ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joissa lopullisesti vahvistetaan toimivaltaisen unionin toimielimen, elimen tai laitoksen kanta kyseisen menettelyn päätteeksi; sen sijaan menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, ja erityisesti väliaikaisen kannan ilmaisevat toimet eivät ole kannekelpoisia (tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/18, EU:C:1981:264, 10 ja 20 kohta ja tuomio 3.6.2021, Unkari v. parlamentti, C-650/18, EU:C:2021:426, 43 ja 44 kohta).
- 104 On nimittäin niin, että kumoamiskanne, joka on nostettu toimesta, jolla ilmaistaan väliaikainen näkemys, voisi aiheuttaa sen, että unionin tuomioistuimilla olisi velvollisuus arvioida kysymyksiä, joihin toimivaltaisella toimielimellä, elimellä tai laitoksella ei vielä ole ollut mahdollisuutta ottaa kantaa, mikä olisi vastoin toimivallan jakoa koskevaa järjestelmää ja oikeussuojakeinojen järjestelmää, joista määrätään EUT-sopimuksessa (ks. vastaavasti tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 51 kohta ja tuomio 15.3.2017, Stichting Woonlinie ym. v. komissio, C-414/15 P, EU:C:2017:215, 45 kohta).
- 105 Jos menettelyn kuluessa toteutetun toimenpiteen mahdolliseen lainvastaisuuteen voidaan vedota siitä lopullisesta päätöksestä nostettavan kanteen yhteydessä, jonka valmistelemiseksi se on toteutettu, kyseisellä kanteella voidaan turvata riittävä oikeussuoja asianomaisille henkilöille (ks. vastaavasti tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53 ja 54 kohta ja tuomio 6.10.2019, Poggiolini v. parlamentti, C-408/20 P, EU:C:2021:806, 43 kohta).
- 106 Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut nyt käsiteltävänä olevan asian osalta, että 18.7.2019 päivätty kirje, kun otetaan huomioon sen sisältö sellaisena kuin se on palautettu mieleen edellä 63 kohdassa, ei ole kannekelpoinen toimi, koska sitä on pidettävä valmistelevana toimenpiteenä.
- 107 Täsmällisemmin sanottuna kyseinen tuomioistuin arvioi aluksi valituksenalaisen määräyksen 51 ja 52 kohdassa, että kyseistä kirjettä oli arvioitava siltä kannalta, että siinä ilmaistaan komission kanta, jonka mukaan komissio piti välttämättömänä saada tietoja, joiden tarkoitus oli antaa sille mahdollisuus arvioida sitä, onko IMG sovellettavissa säännöksissä tarkoitettu kansainvälinen järjestö, ja määrittää sen lopullinen kanta kyseiseen asiaan, jotta se voi noudattaa velvollisuuttaan panna täytäntöön tuomio C-183/17 P ja C-184/17 P.
- 108 Seuraavaksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen määräyksen 54, 59–69 ja 71–75 kohdassa pääasiallisesti, että kun otetaan huomioon kyseisellä kirjeellä oleva asiayhteys, tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P tuomiolauselma ja perustelut sekä komissiolla oleva harkintavalta, joka sillä oli kyseisen tuomion täytäntöönpanoa koskevan velvollisuutensa noudattamisen osalta, kyseisellä toimielimellä oli oikeus tai jopa velvollisuus arvioida uudelleen, onko IMG kansainvälinen järjestö sovellettavien säännösten valossa, ja pyrkiä hankkimaan tätä varten tiedot, joita se piti välttämättöminä, jotta se voi määrittää lopullisen kantansa kyseiseen asiaan.

- 109 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin päätteli tämän perusteella valituksenalaisen määräyksen 76 kohdassa, että 18.7.2019 päivättyä kirjettä oli pidettävä sitä päätöstä, joka komission oli tehtävä tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P täytäntöönpanoa varten, valmistelevana toimenpiteenä.
- 110 Tältä osin on ensiksi todettava IMG:n väitteistä, jotka on esitetty tiivistetysti edellä 94 kohdassa, että kun otetaan huomioon edellä 100–102 kohdassa mieleen palautetut oikeuskäytännössä vahvistetut periaatteet, unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se määritteli edellä 108 kohdassa tiivistetysti esitetyllä tavalla, mitä oikeudellisia seurauksia oli katsottava olevan 18.7.2019 päivätyn kirjeen kannekelpoisuutta koskevassa arvioinnissa ensiksi tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P olemassaololla, toiseksi komissiolla olevalla harkintavallalla, joka koski kyseisen tuomion täytäntöönpanon edellyttämien toimien toteuttamista koskevan velvollisuuden noudattamista, ja kolmanneksi oikeusvoimalla, joka on sekä kyseisen kumoamistuomion tuomiolauselmalla että sen tueksi esitetyillä välttämättömillä perusteluilla, kuten edellä 89 kohdassa palautettiin mieleen.
- 111 Erityisesti on niin, kuten kyseinen tuomioistuin perustellusti totesi, että tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P 57–59, 61 ja 88–90 kohdasta käy selvästi ilmi yhtäältä, että komissiolla on velvollisuus varmistua siitä, että yhteisöillä, joille se siirtää tai aikoo siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä kansainvälisten järjestöjen toteuttamaan unionin talousarvion välilliseen hallinnointiin liittyvien vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön säännösten nojalla, on kyseisissä säännöksissä tarkoitettu tällainen asema. Toisaalta kyseisellä toimielimellä on tilanteessa, jossa on kyseisestä asiaa koskevia epäilyjä, velvollisuus hälventää kyseiset epäilyt sekä koota kaikki välttämättömät tiedot, jotta se voi perustella päätöksensä sekä oikeudellisten seikkojen että tosiseikkojen suhteen, kun otetaan huomioon kyseisestä päätöksestä kyseessä olevalle yhteisölle aiheutuvat oikeudelliset seuraukset.
- 112 Lisäksi tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P, jonka sisältö on palautettu mieleen määräyksen C-183/17 P-INT 22 ja 23 kohdassa, 92–97 ja 104 kohdasta käy selvästi ilmi, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa unionin tuomioistuimen kumoamat päätökset olivat tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen suhteen virheellisiä.
- 113 Kun otetaan huomioon kyseiset arvioinnit ja toteamukset, jotka ovat kyseisen tuomion tuomiolauselman välttämätön tuki, komission ei ollut palautettava IMG:tä aikaisempaan tunnustetun kansainvälisen järjestön asemaan, jossa se väitti olleensa, vaan komissio saattoi täyttää tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P täytäntöönpanoa koskevan velvollisuutensa toteuttamalla menettelyllisiä toimenpiteitä, joiden avulla se saattoi korjata unionin tuomioistuimen toteaman lainvastaisuuden ja mahdollisesti toteuttaa uuden toimen, jolla korvattiin kyseisellä tuomiolla kumotut päätökset, saatuaan tiedot, joita se piti välttämättöminä, jotta kyseinen uusi päätös olisi virheetön oikeudellisesti ja tosiseikkojen kannalta.
- 114 Toiseksi on todettava IMG:n väitteistä, jotka on esitetty tiivistetysti edellä 96 kohdassa, että kun otetaan huomioon oikeudelliset seuraukset, joita unionin yleinen tuomioistuin pätevästi katsoi tuomiolla C-183/17 P ja C-184/17 P olevan, se ei tehnyt virhettä tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 76 kohdassa, että 18.7.2019 päivättyä kirjettä on pidettävä sen sisällön kannalta valmistelevana toimenpiteenä, jossa ilmaistiin komission väliaikainen kanta siitä, oliko IMG sovellettavissa säännöksissä tarkoitettu kansainvälinen järjestö.

- 115 On nimittäin niin, että koska toimivaltaisen toimielimen tarkoituksena oli suorittaa kyseistä asemaa koskeva arviointi, tällaista toimenpidettä voitiin pätevästi pitää valmistelevana toimenpiteenä edellä 103 ja 104 kohdassa mieleen palautettujen oikeuskäytännössä vahvistettujen periaatteiden valossa.
- 116 Kolmanneksi on todettava edellä 95 kohdassa tiivistetysti esitetyistä IMG:n väitteistä, että ne koskevat päätelmiä, jotka sen mukaan on tehtävä tietyistä kansainvälisen järjestön käsitettä koskevista kansainvälisen julkisoikeuden säännöistä, kun arvioidaan, onko se mahdollisesti sovellettavissa säännöksissä tarkoitettu kansainvälinen järjestö, ja näin ollen kysymystä, jota komissio oli ilmoittanut 18.7.2019 päivätyssä kirjeessä haluavansa arvioida ennen lopullisen kannan muodostamista. Kun otetaan huomioon edellä 104 ja 105 kohdassa mieleen palautettu oikeuskäytäntö, tällaisten väitteiden, vaikka niiden oletettaisiin olevan perusteltuja, perusteella ei voida katsoa, että kyseinen kirje on kannekelpoinen.
- 117 Nyt käsiteltävänä oleva valitusperuste on kaiken edellä esitetyn perusteella perusteeton ja näin ollen se on hylättävä.

2. Toinen valitusperuste

a) Asianosaisten lausumat

- 118 IMG väittää aluksi, että koska 18.7.2019 päivätyyn kirjeen kumoamista koskeva vaatimus voitiin ottaa tutkittavaksi, kyseisestä kirjeestä aiheutuneen henkisen kärsimyksen korvaamista koskeva vaatimus olisi myös voitu ottaa tutkittavaksi vastoin unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 80 ja 81 kohdassa tekemää toteamusta.
- 119 Se arvioi seuraavaksi, että 8.5.2015 tehdystä päätöksestä aiheutuneiden aineellisten vahinkojen korvaamista koskevaa vaatimusta ei myöskään voitu jättää tutkimatta asian T-381/15 RENV vireilläolovaikutuksen vuoksi, kuten unionin yleinen tuomioistuin virheellisesti katsoi kyseisen määräyksen 82–85 kohdassa. Kyseessä oleviin vahinkoihin on nimittäin viitattu erityisesti ja yksinomaan siltä osin kuin niitä jatkettiin kyseisellä kirjeellä, vaikka ne aiheutuivat kyseisestä päätöksestä.
- 120 Lopuksi ja samalla tavalla vaatimus, joka koski 16.12.2014 tehtyyn päätökseen perustuvien aineellisten vahinkojen korvaamista, koski erityisesti ja nimenomaan kyseisiä vahinkoja siltä osin kuin niitä jatkettiin 18.7.2019 päivätyllä kirjeellä, joten unionin yleinen tuomioistuin teki siis oikeudellisen virheen, kun se totesi mainitun määräyksen 86–93 kohdassa, että se jätetään tutkimatta.
- 121 Komissio katsoo, että kyseinen valitusperuste on osittain perusteeton ja muilta osin tehoton.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 122 Tältä osin on riittävää todeta aluksi IMG:n väitteestä, joka koskee unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 80 ja 81 kohdassa tekemää arviointia, että IMG tyytyy väittämään pääasiallisesti, että on katsottava, että kyseisessä arvioinnissa on oikeudellinen virhe, jos käy ilmi, että 18.7.2019 päivätyyn kirjeen kumoamista koskeva vaatimus on jätetty tutkimatta virheellisesti, mutta edellä 117 kohdasta käy ilmi, että unionin yleinen tuomioistuin jätti kyseisen vaatimuksen tutkimatta perustellusti.

- 123 Toiseksi on todettava vaatimuksesta, joka koskee aineellisten vahinkojen, jotka ovat aiheutuneet 8.5.2015 tehdystä päätöksestä mutta joita on väitetysti jatkettu 18.7.2019 päivätyllä kirjeellä, korvaamista, että kuten unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti palauttanut mieleen valituksenalaisen määräyksen 82 kohdassa, unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että kumoamiskanne tai vahingonkorvauskanne, joka nostetaan samoja asianosaisia ja samaa vaatimusta koskevan ja samoihin kanneperusteisiin tai väitteisiin perustuvan kanteen jälkeen, on vireilläolovaikutuksen johdosta jätettävä tutkimatta (määräys 1.4.1987, Ainsworth ym. v. komissio, 159/84, 267/84, 12/85 ja 264/85, EU:C:1987:172, 3 ja 4 kohta ja tuomio 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, 29 kohta).
- 124 Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi kyseistä oikeuskäytäntöä asianmukaisesti käsiteltävässä asiassa valituksenalaisen määräyksen 83–85 kohdassa, koska IMG:n korvausvaatimus esitettiin myöhemmin kuin se korvausvaatimus, josta oli kyse asiassa T-381/15 RENV, jossa vastakkain olivat IMG ja sama asianosainen ja jossa oli kyseessä sama korvausvaatimus sekä aineellinen vahinko, joka, vaikka sitä jatkettiin 18.7.2019 päivätyllä kirjeellä, perustui asianomaisen yhteisön oman ilmoituksen mukaan kyseisessä aiemmassa asiassa riitautettuun päätökseen.
- 125 Kolmanneksi ja viimeiseksi on riittävää todeta IMG:n vastaavasta väitteestä, joka koskee sen korvausvaatimusta vahingoista, jotka ovat aiheutuneet 16.12.2014 tehdystä päätöksestä, mutta joita on väitetysti jatkettu 18.7.2019 tehdyllä päätöksellä, että se on tehoton. Unionin yleinen tuomioistuin perusteli kyseisen vaatimuksen tutkimatta jättämistä valituksenalaisen määräyksen 91–93 kohdassa väitettyjen vahinkojen laatuun tai alkuperään liittyvien aineellisten tai menettelyllisten seikkojen sijaan sen työjärjestyksen 76 artiklan d kohdassa asetettujen kannekirjelmiin sovellettavien muotovaatimusten laiminlyönnillä, kun se arvioi pääasiallisesti, että mainitun vaatimuksen tueksi esitetyt perustelut olivat liian lyhytsanaisia ja epätäsmällisiä, jotta se olisi voinut lausua asiasta.
- 126 Koska nyt käsiteltävänä olevaa valitusperustetta ei näin ollen voida hyväksyä eikä myöskään ensimmäistä valitusperustetta, valitus on hylättävä.

C Valitus asiassa C-620/20 P

- 127 IMG vetoaa vaatimustensa tueksi kahteen valitusperusteeseen, jotka koskevat oikeudellisia virheitä siinä, että osa sen korvausvaatimuksista hylättiin perusteettomana (valituksenalaisen tuomion 69–100 kohta) ja sen vaatimukset jätettiin tutkimatta muilta osin (kyseisen tuomion 40–68 kohta).

1. Ensimmäinen valitusperuste

a) Asianosaisten lausumat

- 128 IMG väittää korvausvaatimusten, jotka hylättiin perusteettomina valituksenalaisessa tuomiossa, osalta ensiksi, että koska unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt päätelmiä siitä, että 8.5.2015 annettu päätös kumottiin tuomiolla C-183/17 P ja C-184/17 P, se jätti noudattamatta oikeusvoiman periaatetta, joka on vahvistettu Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan toisessa kohdassa, jonka mukaan palauttamistapauksessa kyseinen tuomioistuin on sidottu unionin tuomioistuimen asiassa ratkaisemiin oikeusseikkoihin. On nimittäin niin, että

vaikka unionin tuomioistuin totesi, että komission epäilykset, jotka koskivat IMG:n asemaa kansainvälisenä järjestönä, olivat perusteettomia, unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin kieltäytyi valituksenalaisen tuomion 82–86 kohdassa toteamasta, että komissiolla ei ollut enää oikeutta kyseistä asiaa koskeviin epäilyksiin.

- 129 IMG väittää toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä valituksenalaisen tuomion 86–88 kohdassa, kun se kieltäytyi toteamasta, että unionin tuomioistuimen toteamaa lainvastaisuutta on pidettävä vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön merkityksellisten säännösten sekä kansainvälisen julkisoikeuden sääntöjen, jotka on välttämättä otettava huomioon, jotta voidaan tulkita kansainvälisen järjestön käsitettä, johon kyseisissä säännöksissä viitataan, valossa sellaisen oikeusnormin rikkomisena, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yhteisöille, joille unioni on siirtänyt talousarvion toteuttamistehtäviä.
- 130 IMG väittää tältä osin ensinnäkin, että kun yhteisön on kertaalleen tunnustettu olevan kansainvälinen järjestö, siltä ei voida enää viedä tällaista asemaa, koska kyseinen kansainväliseen julkisoikeuteen perustuva tunnustaminen on luonteeltaan lopullinen ja täytäntöönpanokelpoinen niin kauan kuin sen jäseninä olevat valtiot eivät itse päättä muuttaa sen perussääntöä tai lakkauttaa sitä. Näin ollen tällaisella yhteisöllä on kansainvälisen julkisoikeuden nojalla ja koko sen olemassaolon ajan oikeus säilyttää tällainen tunnustettu asema.
- 131 Seuraavaksi tällä tavalla tunnustetun kansainvälisen järjestön aseman kyseenalaistamista ei voida perustella vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitetun kansainvälisen järjestön käsitteen erityisellä tai itsenäisellä luonteella, koska kyseistä lainsäädäntöä on tulkittava kansainvälisen julkisoikeuden merkityksellisten sääntöjen mukaisesti, kun otetaan huomioon se, että kyseiset säännöt ovat ylempänä normihierarkiassa.
- 132 Lopuksi IMG esittää pääasiallisesti, että jos unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset oikeudelliset seikat ja tosiseikat, sen olisi ollut katsottava, että ei ollut perusteltuja epäilyjä IMG:n asemasta kansainvälisenä järjestönä.
- 133 Kolmanneksi IMG moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 89–93 kohdassa, kun se on kieltäytynyt toteamasta, että oikeutta hyvään hallintoon oli loukattu tavalla, joka on omiaan synnyttämään unionin vastuun, kun otetaan huomioon lainvastaisuus, jonka unionin tuomioistuin totesi tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P. On nimittäin selvää, kun otetaan huomioon niiden epäilyjen perusteettomuus, joiden perusteella komissio jäädytti sopimussuhteensa IMG:n kanssa 8.5.2015 tehdyllä päätöksellä, sekä kyseistä päätöstä rasittava oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe, että kyseisellä lainvastaisuudella rikottiin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettua oikeutta hyvään hallintoon ja tarkemmin ottaen komissiolla kyseisen artiklan nojalla ollutta velvoitetta toimia huolellisesti sen tilanteen arvioinnissa 21.11.1991 annettuun tuomioon Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, 14 kohta) perustuvan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti.
- 134 Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin teki IMG:n mukaan oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 96 ja 97 kohdassa, että vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön rikkominen, johon IMG vetosi, ei ollut joka tapauksessa riittävän ilmeinen.

- 135 Komissio arvioi puolestaan, että väitettä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin rikkoi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan toista kohtaa, ei voida ottaa tutkittavaksi ja se on tehoton ja perusteeton. Kyseinen väite nimittäin koskee unionin yleisen tuomioistuimen tekemiä arviointeja, jotka koskivat sitä, ettei ollut loukattu oikeusnormeja, joiden tarkoitus on antaa yksityisille oikeuksia, ja joita ei voida riitauttaa valituksen yhteydessä. Lisäksi kyseinen tuomioistuin olisi joka tapauksessa katsonut, ettei tällainen rikkominen, jos oletetaan, että sen olisi osoitettu tapahtuneen, ollut riittävän ilmeinen. Lopuksi sekä tuomiosta C-183/17 P ja C-184/17 P ja määräyksestä C-183/17 P-INT käy ilmi, että komissiolla ei ollut velvollisuutta tunnustaa, että IMG on vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö.
- 136 Toiseksi väite, jonka mukaan unionin tuomioistuimen toteamaa lainvastaisuutta on pidettävä oikeusnormin, jonka tarkoitus on antaa oikeuksia kansainvälisille järjestöille, joille komissio on siirtänyt talousarvion toteuttamistehtäviä, rikkomisena, kun otetaan huomioon tietyt kansainvälisen julkisoikeuden säännöt, jotka koskevat kansainvälisen järjestön käsitettä, johon viitataan vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä, on myös tehoton ja perusteeton.
- 137 Käsiteltävänä olevassa asiassa ei nimittäin ole ratkaistavana kysymys siitä, voiko komissio arvioida uudelleen IMG:n asemaa, vaan siitä, ovatko vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön säännökset, joiden perusteella komissio on esittänyt asiaa koskevia epäilyjä, oikeussääntöjä, joiden tarkoitus on antaa oikeuksia IMG:n tilanteessa oleville yhteisöille. Unionin yleisen tuomioistuimen kyseistä asiaa koskevissa arvioinneissa ei ole tehty oikeudellista virhettä.
- 138 Kolmanneksi väite, joka koskee hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamista, voi olla uusi valitusperuste ja näin ollen sitä ei voida ottaa tutkittavaksi, koska sitä ei ole nostettu riittävän havaittavissa olevalla tavalla eikä käsitelty ensimmäisen oikeusasteen kirjelmässä. Se on joka tapauksessa perusteeton. IMG ei nimittäin ole edes pyrkinyt osoittamaan, että unionin tuomioistuimen toteaman lainvastaisuuden lisäksi komissio oli toiminut huolimattomasti, kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi päätellyt aivan oikein kyseisen tuomion 91 kohdassa tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P perusteella, että komissiota ei voida moittia siitä, että se jäädytti sopimussuhteensa IMG:n kanssa, kun kyseisen yhteisön asemasta heräsi epäilyjä.
- 139 Neljänneksi IMG ei ole osoittanut, että unionin yleinen tuomioistuin olisi virheellisesti katsonut, että vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevaa lainsäädäntöä ei ole rikottu riittävän ilmeisesti.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 140 Kuten edellä esitetyistä osapuolten lausumista käy ilmi, nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste jakautuu neljään erilliseen väitteeseen.

1) Ensimmäinen väite, joka koskee oikeusvoiman periaatteen loukkaamista

- 141 Edellä 128 tiivistetysti esitetyn väitteen osalta on ensiksi palautettava mieleen, että sen jälkeen, kun unionin tuomioistuin oli kumonnut kokonaisuudessaan tuomiot T-29/15 ja T-381/15 ja lausunut osasta kannetta, joka oli kyseisten tuomioiden taustalla, se totesi tosiasiallisesti tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P 104 kohdassa, että ne kolme seikkaa, joilla komissio perusteli

16.12.2014 ja 8.5.2015 tehdyt päätökset, sellaisina kuin niitä on tarkasteltu kyseisen tuomion 92–96 kohdassa, eivät olleet omiaan herättämään epäilyjä siitä, onko IMG vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö.

- 142 Kyseistä toteamusta ei voida kuitenkaan tulkita siten, että jätetään huomiotta tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P perustelut, joiden loogisena jatkona sitä on pidettävä ja joiden merkityksen ja soveltamisalan unionin tuomioistuin on palauttanut mieleen määräyksessä C-183/17 P-INT edellä 51 kohdassa esitetyllä tavalla. Kyseisistä perusteluista käy selvästi ilmi, että ei ollut kiellettyä, että komissio arvioi myöhemmin uudelleen IMG:n asemaa kansainvälisenä järjestönä ottaen huomioon kaikki merkitykselliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat.
- 143 Unionin yleinen tuomioistuin ei näin ollen tehnyt Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan toista kohtaa koskevaa oikeudellista virhettä valituksenalaisen tuomion 82–86 kohdassa.

2) Toinen ja neljäs väite, jotka koskevat vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön riittävän ilmeistä rikkomista

- 144 Toiseksi edellä 129–132 ja 134 kohdassa tiivistetysti esitetyistä väitteistä, joiden mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 86–88, 96 ja 97 kohdassa, kun se kieltäytyi toteamasta, että unionin tuomioistuimen tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P toteamaa lainvastaisuutta voidaan pitää oikeusnormin, jonka tarkoitus on antaa yksilöille oikeuksia, riittävän ilmeisenä rikkomisena, kun oli katsottava, että vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön säännöksillä, joiden nojalla kyseisen ilmeinen lainvastaisuus todettiin, on tällainen tavoite ottaen huomioon käsiteltävänä olevan asian kannalta merkitykselliset kansainvälisen julkisoikeuden säännöt, on todettava seuraavaa.
- 145 Ensinnäkin unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntyminen tietyssä tapauksessa edellyttää välttämättömästi muiden edellytysten ohella, että henkilö, joka vaatii korvausta vahingosta tai vahingoista, joita hän arvioi kärsineensä unionin menettelyn tai toimen seurauksena, osoittaa, että on rikottu oikeusnormia, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille (tuomio 4.7.2000, Bergaderm ja Goupil v. komissio, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 41 ja 42 kohta ja tuomio 4.4.2017, Euroopan oikeusasiamies v. Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 31 kohta)
- 146 Kyseisen rikkomisen on lisäksi oltava riittävän ilmeinen; kyseinen vaatimus riippuu kyseistä sääntöä rikkoneella unionin toimielimellä, elimellä tai laitoksella olevasta harkintavallasta ja siitä, onko se rikkonut selvällä ja vakavalla tavalla kyseiselle harkintavallalle asetettuja rajoja, kun otetaan huomioon muun muassa mainitun säännön selkeys ja täsmällisyys, siitä mahdollisesti aiheutuvat tulkinta- tai soveltamisvaikeudet ja käsiteltävänä olevan tilanteen monitahoisuus (ks. vastaavasti tuomio 4.7.2000, Bergaderm ja Goupil v. komissio, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 40, 43 ja 44 kohta ja tuomio 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan v. neuvosto, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 30 kohta).
- 147 Toiseksi nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön merkityksellisten säännösten, kun niitä luetaan kyseisellä lainsäädännöllä tavoiteltujen päämäärien valossa, sanamuodosta ja rakenteesta käy selkeästi ilmi, ettei voida katsoa, että kyseisillä säännöksillä olisi itsessään tarkoitus on antaa oikeuksia niille yhteisöille, joihin niitä voidaan soveltaa.

- 148 Vuoden 2002 varainhoitoasetuksen 53 artiklan c alakohdassa ja 53 d artiklassa sekä vuoden 2012 varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa nimittäin annetaan komissiolle vastuu unionin talousarvion toteuttamisesta ja samalla säädetään useista kyseisen talousarvion toteuttamistavoista, joista yhdessä, jota kutsutaan ensimmäisessä kyseisessä asetuksessa hallinnoinniksi ”yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa” ja toisessa ”välilliseksi hallinnoinniksi”, annetaan kyseiselle toimielimelle mahdollisuus ”siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä” tällaisille järjestöille; komissiolla on laaja harkintavaltaa kyseisen oikeuden puitteissa.
- 149 Lisäksi vuoden 2002 varainhoitoasetuksen 53 d artiklan 1 ja 2 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että tiettyjä toteuttamistehtäviä siirretään kansainväliselle järjestölle ainoastaan silloin, kun komissio toteuttaa talousarviota yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa, ja näin ollen tilanteessa, jossa se on päättänyt käyttää kyseisen talousarvion toteuttamistavan täytäntöönpanoa koskevaa oikeuttaan, jolloin kyseisen järjestön kanssa tehtävässä yksittäisessä sopimuksessa on oltava niitä koskevat yksityiskohtaiset määräykset. Samaten vuoden 2012 varainhoitoasetuksen 84 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa täsmennetään, että tilanteessa, jossa komissio on päättänyt panna unionin talousarvion täytäntöön välillisen hallinnoinnin toteuttamistavalla, rahoituspäätöksessä on ilmoitettava muun muassa yhteisö tai henkilö, jolle toteuttamistehtäviä on siirretty, perusteet, joiden mukaisesti tämä valitaan, ja tälle siirrettävät tehtävät. Vuoden 2018 varainhoitoasetuksen 62 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 156 artiklan 1 kohdassa säädetään tältä osin vastaavasta järjestelmästä.
- 150 Lopuksi kyseisiä eri säännöksiä on arvioitava ottaen huomioon SEUT 310 artiklan 5 kohdassa ja SEUT 317 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu moitteettoman varainhoidon periaate, kuten unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti palauttanut mieleen valituksenalaisen tuomion 79 ja 80 kohdassa ja kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 51 kohdassa.
- 151 Kun otetaan huomioon se rooli ja vastuu, joka kyseisissä unionin primaarioikeuden määräyksissä ja varainhoitoasetuksissa annetaan komissiolle unionin talousarvion toteuttamiseen liittyen, komission tehtävänä on hyvinkin valvoa mainitun periaatteen noudattamista. Tästä seuraa, että tilanteessa, jossa komissio päättää panna täytäntöön talousarvion toteuttamistavan, jossa käytetään kolmatta osapuolta, sen on joka tapauksessa valvottava kyseisen täytäntöönpanon yhteydessä ja sittemmin kyseisten talousarviota koskevien tehtävien toteuttamisen aikana soveltuvien edellytysten ja erityisesti niiden, jotka koskevat vastaavien varojen myöntämistä ja niiden myöhempää käyttöä, noudattamista (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2019, Alfamicro v. komissio, C-14/18 P, EU:C:2019:159, 65 ja 66 kohta ja tuomio 16.7.2020, ADR Center v. komissio, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 100 ja 101 kohta).
- 152 Näin ollen on katsottava, että kyseisillä säännöksillä on tarkoitus antaa komissiolle oikeus siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä kansainvälisille järjestöille laajan harkintavallan nojalla ja kaikkia oikeusjärjestykseen sisältyviä hallinnollisia, teknisiä ja taloudellisia edellytyksiä sekä moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen eikä antaa kyseisille järjestöille oikeuksia, kuten oikeutta saada tai säilyttää tällaisia tehtäviä.
- 153 Kolmanneksi IMG:n väitteen, jonka mukaan oikeusnormin, jonka tarkoitus on antaa oikeuksia yksityisille, rikkominen on seurausta unionin tuomioistuimilla olevasta velvollisuudesta ottaa huomioon edellä 148 ja 149 kohdassa mieleen palautettujen säännösten arvioinnin yhteydessä erilaiset kansainvälisen julkisoikeuden säännöt, jotka koskevat kansainvälisten järjestöjen tunnustamista sekä kyseisen tunnustamisen täytäntöönpanokelpoisuutta, osalta on yhtäältä palautettava mieleen, että tilanteessa, jossa komissio siirtää talousarvion toteuttamistehtäviä

tietylle yhteisölle kansainvälisen järjestön asemassa, tällaista toimeksiantoa voidaan aina tarkastella myöhemmin uudelleen velvoittavia muoto- ja menettelyvaatimuksia noudattaen, jos kyseinen uudelleentarkastelua koskeva päätös on perusteltu oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen nojalla, kuten edellä 111 kohdasta käy ilmi.

- 154 Toisaalta on todettava, että riippumatta niiden sääntöjen, joihin IMG vetoaa, mahdollisesta sisällöstä ja sen kaltaisella yhteisöllä olevasta mahdollisuudesta vedota niihin tuomioistuimessa, niitä ei missään tapauksessa voida ottaa huomioon, kun annetaan ratkaisu nyt käsiteltävänä olevasta vahingonkorvauskanteesta, joka perustuu 8.5.2015 annetun päätöksen lainvastaisuuteen, jonka unionin tuomioistuin on todennut tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P.
- 155 Ensinnäkin on nimittäin niin, kuten edellä 31 ja 46 kohdasta käy ilmi, että 8.5.2015 annettu päätös perustuu nimenomaisesti epäilyihin siitä, onko IMG vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö, eikä kyseistä asemaa koskevaan lopulliseen arviointiin, joka osoittaa jompaankumpaan suuntaan.
- 156 Seuraavaksi on niin, että unionin tuomioistuin kumosi kyseiset päätökset tuomiolla C-183/17 P ja C-184/17 P, koska ne olivat virheellisiä oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen osalta, mutta se ei missään tapauksessa ratkaissut kysymystä – joka ei liittynyt sen käsiteltäväksi saatettuihin oikeusriitoihin – siitä, onko katsottava, että IMG:lla on tällainen asema vai että sillä päinvastoin ei ole tällaista asemaa, sellaisen arvioinnin perusteella, jota ei rasita oikeudellinen virhe, ja ottaen huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, kuten edellä 51 ja 142 kohdasta käy ilmi.
- 157 Lopuksi on niin, että unionin yleinen tuomioistuin voi tällä hetkellä ratkaista kyseisen kysymyksen käsitellessään kumoamiskannetta, joka koskee 8.6.2021 tehtyä päätöstä, jossa komissio on antanut lopullisen ratkaisun kyseisessä asiassa.
- 158 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 57 kohdassa, IMG ei voi vedota sen toteamiseksi, että on loukattu oikeusnormia, jonka tarkoitus on antaa oikeuksia yksityisille, oikeussääntöihin, joiden huomioon ottaminen edellyttää väistämättä sitä, että ensin ratkaistaan sen toivomalla tavalla kysymys, joka ei liity oikeusriitoihin, joita nyt käsiteltävällä valituksella jatketaan unionin tuomioistuimen tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P toteamaan lainvastaisuuteen nähden, ja joka soveltuu esitettäväksi sen kumoamiskanteen yhteydessä, jonka asianomainen yhteisö nosti samanaikaisesti unionin yleisessä tuomioistuimessa ja joka oli yhä vireillä unionin yleisessä tuomioistuimessa nyt käsiteltävänä olevan valituksen tekopäivänä.
- 159 Kaiken edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se lausui valituksenalaisen tuomion 86–88 kohdassa, että unionin tuomioistuimen tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P toteamaa lainvastaisuutta ei voida pitää oikeusnormin, jonka tarkoitus on antaa oikeuksia yksityisille, rikkomisena vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön säännösten, joihin nähden kyseinen lainvastaisuus on todettu, perusteella. Näin ollen ei ole tarpeen tutkia IMG:n väitteitä, joiden mukaan kyseinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen myös todetessaan valituksenalaisen tuomion 96 ja 97 kohdassa ylimääräisenä huomautuksena, ettei kyseinen rikkominen missään tapauksessa ollut riittävän ilmeinen.

3) Kolmas väite, joka koskee huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä

- 160 Kolmanneksi ja viimeiseksi edellä 133 kohdassa tiivistetysti esitetystä väitteestä, joka koskee oikeudellisia virheitä, jotka unionin yleinen tuomioistuin väitetysti teki valituksenalaisen tuomion 90–93 kohdassa, kun se kieltäytyi toteamasta, että käsiteltävässä asiassa oli rikottu komissiolla olevaa velvoitetta osoittaa huolellisuutta IMG:n tilanteen tutkimisessa, on todettava seuraavaa.
- 161 Tutkittavaksi ottamisen osalta on niin, että vaikka on toki ilmeistä, että pääasiallinen väite, jonka IMG esitti komissiota vastaan korvausvaatimuksensa yhteydessä, koskee vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevan lainsäädännön riittävän ilmeistä rikkomista, on yhtä selvää, että IMG on myös moittinut komissiota siitä, että se on samanaikaisesti loukannut ilmeisellä tavalla muita oikeusperiaatteita ja oikeussääntöjä, mukaan luettuna perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistetut oikeusvarmuutta, luottamuksensuojaa, oikeutta tulla kuulluksi ja oikeutta hyvään hallintoon koskevat oikeusperiaatteet ja oikeussäännöt.
- 162 Tarkemmin sanottuna IMG on viitannut ensimmäisen oikeusasteen kirjelmässään nimenomaisesti tiettyihin unionin tuomioistuinten tuomioihin eli 21.11.1991 annettuun unionin tuomioistuimen tuomioon Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, 14 kohta), 16.12.2008 annettuun unionin tuomioistuimen tuomioon Masdar (UK) v. komissio (C-47/07 P, EU:C:2008:726, 92 kohta) ja 29.4.2015 annettuun unionin yleisen tuomioistuimen tuomioon Staelen v. oikeusasiamies (T-217/11, EU:T:2015:238, 88 kohta), joissa kyseiset tuomioistuimet ovat täsmentäneet unionin hallinnolla kyseisen perusoikeuskirjan artiklan nojalla olevan huolellisuusvelvoitteen soveltamisalaa. Lisäksi se on toistuvasti väittänyt sekä alkuperäisessä menettelyssä että menettelyssä, joka seurasi asian osittaista palauttamista unionin yleiseen tuomioistuimeen, että epäilyt, joita komissio esitti 8.5.2015 annetussa päätöksessä, perustuivat ilmeisen virheelliseen ja puutteelliseen arviointiin, joka koski vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä olevan kansainvälisen järjestön käsitettä, kyseisen yhteisön tilannetta suhteessa kyseiseen käsitteeseen sekä useita erityisesti asiakirja-aineistoa koskevia tosiseikkoja, jotka oli otettava huomioon, kun kyseistä tilannetta luonnehdittiin oikeudellisesti. Mainitun lainsäädännön rikkomista ja huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä koskevat väitteet liittyvät siis nyt käsiteltävässä asiassa erottamattomasti toisiinsa, mikä oli perusteena sille, että ne voitiin käsitellä yhdessä (ks. vastaavasti tuomio 16.6.2022, SGL Carbon ym. v. komissio, C-65/21 P ja C-73/21 P–C-75/21 P, EU:C:2022:470, 35 kohta).
- 163 Komissio on lisäksi ymmärtänyt hyvin nyt käsiteltävän väitteen laajuuden, koska se väitti alkuperäisessä vastineessaan ja huomautuksissaan, jotka seurasivat asian osittaista palauttamista unionin yleiseen tuomioistuimeen, että jos oletetaan, että 8.5.2015 tehty päätös oli lainvastainen, kyseinen lainvastaisuus ei kuulunut sellaisiin lainvastaisuuksiin, jota ”tavanomaisen varovainen ja huolellinen viranomaisena ei olisi tehnyt vastaavissa olosuhteissa”, vaan sen toiminta oli päinvastaisesti ”tavanomaisen varovaista ja huolellista”.
- 164 Asiakysymyksestä on palautettava mieleen ensinnäkin, että unionin tuomioistuin on jo todennut tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P 92–96 ja 104 kohdassa, joilla on oikeusvoima, kuten edellä 89 kohdassa on palautettu mieleen, että 8.5.2015 tehty päätös, joka on se unionin toimi, jonka perusteella käsiteltävässä asiassa tavoitellaan sen sopimuksenulkoisen vastuun toteamista, on lainvastainen.
- 165 Unionin tuomioistuin katsoi tältä osin, kuten on korostettu määräyksen C-183/17 P-INT 22 ja 23 kohdassa ja palautettu mieleen edellä 46 ja 49 kohdassa, että komissio toimi lainvastaisesti 8.5.2015 annetussa päätöksessä, kun se katsoi, että oli epäilyksiä siitä, onko IMG vuosien 2002

- ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö, sellaisen päättelyn perusteella, jota rasitti oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe, koska ne kolme seikkaa, jotka kyseinen toimielin otti huomioon, eivät voineet oikeuttaa kyseisiä epäilyjä.
- 166 Kyseisistä tuomion C-183/17 P ja C-184/17 P kohdista sekä saman tuomion 85–87 kohdasta, joiden valossa ensiksi mainittuja kohtia on luettava, käy lisäksi ilmi, että kyseinen komission tekemä arviointi ei perustu 8.5.2015 tehdyssä päätöksessä eikä muissa asiakirjoissa, jotka kyseinen toimielin on saattanut IMG:n tietoon ja liittänyt ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäyntimenettelyn asiakirja-aineistoon, minkäänlaiseen arviointiin kyseessä olevien kolmen seikan merkityksellisyydestä määritettäessä, onko kyseinen yhteisö vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu kansainvälinen järjestö, tai itse kyseisen käsitteen alasta.
- 167 Lopuksi niistä käy ilmi, että IMG on esittänyt useita seikkoja, jotka osoittavat sen olevan kansainvälinen järjestö ja joita komissio ei ottanut huomioon.
- 168 Toiseksi kysymyksestä, joka koskee sitä, onko huolellisuusvelvoitetta pidettävä oikeusnormina, jonka tarkoitus on antaa yksityisille oikeuksia ja jonka rikkominen voi synnyttää sopimussuhteen ulkoisen unionin vastuun tietyssä tapauksessa, jos osoitetaan, että kyseinen rikkominen on riittävän ilmeinen, on todettava aluksi, että kyseinen velvoite, joka on erottamaton osa perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettua hyvän hallinnon periaatetta ja jota sovelletaan yleisesti unionin hallinnon toimintaan sen suhteissa yleisöön, edellyttää, että kyseinen hallinto toimii huolellisesti ja varovaisesti (ks. vastaavasti tuomio 16.6.2022, SGL Carbon ym. v. komissio, C-65/21 P ja C-73/21 P–C-75/21 P, EU:C:2022:470, 30 kohta)
- 169 Seuraavaksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että tällaista huolellisuusvelvoitetta on pidettävä oikeusnormina, jonka tarkoitus on antaa oikeuksia yksityisille ja jonka rikkominen voi tietyissä olosuhteissa synnyttää sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun (ks. vastaavasti tuomio 27.3.1990 Grifoni v. komissio, C-308/87, EU:C:1990:134, 6, 7 ja 14 kohta; tuomio 16.12.2008, Masdar (UK) v. komissio, C-47/07 P, EU:C:2008:726, 91 kohta ja tuomio 4.4.2017, Euroopan oikeusasiamies v. Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 38 ja 41 kohta) eli jos on osoitettu tietyssä tapauksessa, että kyseinen rikkominen on riittävän ilmeinen edellä 146 kohdassa mieleen palautetun oikeuskäytännön mukaisesti.
- 170 Mainitun velvoitteen noudattaminen on erityisen tärkeää tilanteessa, jossa unionin toimielimellä, elimellä tai laitoksella, jonka menettelystä tai toimesta on kyse tietyssä tapauksessa, on laaja harkintavalta (tuomio 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 kohta), jollainen komissiolla on ollut nyt käsiteltävässä asiassa, kuten edellä 148–152 kohdasta käy ilmi. Tästä seuraa erityisesti se, että kun asianosainen vetoaa kyseisen toimielimen, elimen tai laitoksen tekemään ilmeiseen arviointivirheeseen, unionin tuomioistuimen on tutkittava, onko kyseinen toimielin, elin tai laitos tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kaikki kyseiseen asiaan liittyvät merkitykselliset seikat. Ne voivat nimittäin ainoastaan tällä tavoin tutkia, ovatko harkintavallan käytön tosiasialliset ja oikeudelliset edellytykset täyttyneet (tuomio 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 kohta ja tuomio 16.6.2022, SGL Carbon ym. v. komissio, C-65/21 P ja C-73/21 P–C-75/21 P, EU:C:2022:470, 31 kohta).
- 171 Kun siis otetaan huomioon kyseisellä velvoitteella, joka liittyy erottamattomasti unionin hallinnon toimintakehykseen tietyssä tapauksessa, oleva luonne, kyseisen velvoitteen riittävän ilmeinen rikkominen voidaan osoittaa ainoastaan tutkimalla tapauskohtaisesti kaikki asian kannalta merkitykselliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat ottaen huomioon ala, olosuhteet ja asiayhteys,

joissa kyseessä olevalla toimielimellä, elimellä tai laitoksella on mainittu velvoite, sekä tosiasialliset olosuhteet, joiden perusteella kyseinen laiminlyönti voidaan osoittaa (ks. vastaavasti tuomio 4.4.2017, Euroopan oikeusasiamies v. Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 40 ja 41 kohta).

- 172 Kolmanneksi sen kysymyksen osalta, onko käsiteltävässä asiassa osoitettu, että kyseistä velvoitetta on laiminlyöty – tarvittaessa riittävän ilmeisellä tavalla –, on riittävää todeta, että perustelut, joiden nojalla unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 91–97 kohdassa, ettei asia ole näin, ovat oikeudellisesti virheellisiä.
- 173 Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin katsoi lausueessaan IMG:n väitteistä, että yhtäältä tällaisen laiminlyönnin ei voida katsoa tapahtuneen, koska ”komissiota ei voida moittia siitä, ettei se tee uusia valtuutus sopimuksia välillisestä hallinnoinnista jonkin yhteisön kanssa silloin, kun tämän asema kansainvälisenä järjestönä voidaan kyseenalaistaa kyseisen toimielimen tietoon saatettujen tätä koskevien seikkojen johdosta”. Tällainen perustelu on merkityksetön, koska tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P on lopullisesti todettu, että 8.5.2015 tehty päätös on lainvastainen siltä osin kuin siinä on kyseenalaistettu IMG:n asema kansainvälisenä järjestönä sellaisen arvioinnin päätteeksi, jota rasitti oikeudellinen virhe ja muutamia sen kohteena olleita seikkoja koskeva ilmeinen arviointivirhe, ja koska mahdollisen laiminlyönnin, joka voi synnyttää sopimukseen perustumattoman unionin vastuun, olemassaoloa olisi ollut luonnehdittava suhteessa kyseiseen tehtyyn päätökseen ja kyseiseen täsmälliseen lainvastaisuuteen eikä suhteessa komissiolla olevaan yleiseen toimivaltaan kyseenalaistaa IMG:n asema muiden sen tietoon mahdollisesti tulevaisuudessa saatettavien seikkojen perusteella.
- 174 Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin totesi, että IMG ei osoittanut, millä tavalla oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe, joiden perusteella unionin tuomioistuin kumosi 8.5.2015 tehdyn päätöksen, olivat vastoin komissiolla olevaa huolellisuusvelvoitetta. IMG:n väitteissä kuitenkin määriteltiin selvästi, täsmällisesti ja konkreettisesti tällainen laiminlyönti, joka liittyi siihen, että komissio oli tehnyt päätöksen, jossa kyseenalaistettiin kyseisen yhteisön asema vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna kansainvälisenä järjestönä sellaisten hajanaisten seikkojen perusteella, joiden tutkimisen jälkeen unionin tuomioistuin totesi, että ne eivät soveltuneet perustelemaan kyseisiä epäilyjä tosiseikkojen eikä oikeudellisten seikkojen kannalta ja että komissio oli ottanut ne huomioon tavalla, jota rasittivat oikeudellinen virhe sekä ilmeinen arviointivirhe.
- 175 Unionin yleinen tuomioistuin teki siis oikeudellisen virheen, kun se ei todennut, että komissiolla käsiteltävässä asiassa olevaa huolellisuusvelvoitetta on laiminlyöty. Koska se ei lisäksi lausunut siitä, onko kyseinen laiminlyönti riittävän ilmeinen unionin oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, valituksenalainen tuomio kumotaan kyseisen oikeudellisen virheen perusteella siltä osin kuin sen 100 kohdassa hylättiin IMG:n korvausvaatimus perusteettomana.

2. Toinen valitusperuste

a) Asianosaisten lausumat

- 176 IMG väittää kyseisten korvausvaatimusten, jotka unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta, osalta ensinnäkin, että kyseinen tuomioistuin laiminlöi perusteluvollisuuttaan ja teki useita oikeudellisia virheitä valituksenalaisen tuomion 49–59 ja 68 kohdassa, koska kyseinen tuomioistuin hylkäsi sellaisenaan sen vaatimukset, joiden mukaan komissio oli velvoitettava korvaamaan osa 8.5.2015 tehdystä päätöksestä aiheutuneesta vahingosta luontoissuorituksena

toimintavelvoitteiden avulla. On nimittäin niin, että henkilö, joka pyrkii saamaan korvausta hänelle unionin syyksi luettavasta toimesta tai menettelystä aiheutuneesta vahingosta, voi nostaa kanteen, ja hän voi perustellusti vaatia, että kyseinen korvaus suoritetaan luontoissuorituksena soveltuvassa tapauksessa, kuten nyt käsiteltävänä olevassa asiassa. Seuraavaksi IMG tyytyi täsmentämään kirjallisissa huomautuksissaan, jotka tehtiin sen jälkeen, kun asia palautettiin osin unionin yleiseen tuomioistuimeen, tältä osin kannekirjelmässä jo ollutta korvausvaatimusta tarkoituksenaan sen ajantasaistaminen. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin ei esittänyt valituksenalaisessa tuomiossa yhtään pätevää syytä sille, ettei kyseistä vaatimusta hyväksytty.

- 177 Toiseksi unionin tuomioistuin myös laiminlöi perusteluvollisuuttaan ja teki useita oikeudellisia virheitä valituksenalaisen tuomion 60 ja 68 kohdassa, kun se katsoi, että tietyt aineelliset vahingot, joihin IMG vetosi, olivat uusia, eikä se ottanut kyseisellä perusteella vastaavia vaatimuksia tutkittavaksi. Kyseisiä vaatimuksia voi nimittäin pitää ainoastaan kannekirjelmässä olleiden vaatimusten uusintamisena pätevästi mukautetussa ja kehitetyssä muodossa.
- 178 Kolmanneksi unionin tuomioistuin myös laiminlöi perusteluvollisuuttaan ja teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 63 ja 68 kohdassa, ettei IMG:n korvausvaatimusta henkisestä kärsimyksestä, joka liittyy sen maineelle aiheutuneeseen vahinkoon ja jonka suuruus on 10 miljoonaa euroa, voitu ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, että kyseinen vaatimus oli luonteeltaan erilainen kuin kannekirjelmässä esitetty symbolisen yhden euron suuruinen korvausvaatimus. Yhtäältä on nimittäin niin, että kyseiseen kannekirjelmään sisältyi maininta, jonka mukaan kyseinen symbolinen luku oli esitetty varauksella, että sitä voidaan myöhemmin tarkistaa, minkä IMG teki perustellusti ja yksityiskohtaisesti kirjallisissa huomautuksissaan, jotka se esitti sen jälkeen, kun unionin tuomioistuin oli osittain palauttanut asian unionin yleiseen tuomioistuimeen. Toisaalta unionin yleisellä tuomioistuimella on raha-asioita koskevilla oikeusriidoilla täysi tuomiovalta, jonka nojalla sen oli kiellettyä todeta, että sille nyt käsiteltävässä asiassa esitetyn kaltaista vaatimusta ei voida ottaa tutkittavaksi.
- 179 Komissio riitauttaa kyseisten väitteiden perusteltavuuden.

b) Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 180 Aluksi on todettava, että korvausvaatimus, josta unionin yleinen tuomioistuimella oli yhtä aikaa sekä toimivalta että velvollisuus lausua asiassa T-381/15 RENV, oli se, jonka unionin tuomioistuin oli palauttanut sen käsiteltäväksi tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P, eikä mikään muu vaatimus.
- 181 Kuten kyseisen tuomion tuomiolauselman 4 kohdasta ja mainitun tuomion 1, 33, 39, 100 ja 105 kohdasta, jotka ovat kyseisen tuomiolauselman tarpeellinen tuki, käy ilmi, unionin tuomioistuimen näin unionin yleiseen tuomioistuimeen palauttama korvausvaatimus vastasi sitä, jonka IMG esitti kannekirjelmässään asiassa T-381/15, jonka yksinomaisena kohteena oli saada korvausta yhtäältä aineellisesta vahingosta, jonka IMG oli arvioinut olevan 28 miljoonaa euroa, ja toisaalta henkisestä kärsimyksestä, joka liittyy asianomaisen yhteisön maineelle aiheutuneeseen vahinkoon ja josta oli vaadittu symbolista yhden euron korvausta, kuten unionin yleinen tuomioistuin palautti mieleen valituksenalaisen tuomion 22, 46 ja 48 kohdassa, joita ei ole riitautettu unionin tuomioistuimessa.
- 182 Kuten käy ilmi toteamuksista, jotka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt perustellusti valituksenalaisen tuomion 40–42, 46, 48, 53, 54, 60 ja 63 kohdassa, sitä korvausvaatimusta, jonka IMG pyysi sitä ratkaisemaan kirjallisissa huomautuksissaan, jotka se esitti kyseiselle

tuomioistuimelle sen jälkeen, kun asia oli osittain palautettu unionin yleiseen tuomioistuimeen, oli ilmeisesti ja huomattavasti laajennettu sen alkuperäisen kohteen ulkopuolelle, koska siihen oli lisätty vaatimuksia, jotka koskivat ensiksi moninaisten toimintavelvoitetta koskevien määräysten antamista, toiseksi korvausta aineellisesta vahingosta, joka oli uusi alun perin väitettyihin vahinkoihin nähden tai erilainen kuin kyseiset vahingot, ja kolmanneksi henkistä kärsimystä koskevaa korvausta, jonka suuruus ei ollut enää symbolinen yksi euro vaan 10 miljoonaa euroa.

- 183 Ei voida hyväksyä, että sen jälkeen, kun unionin tuomioistuin on palauttanut asian kokonaan tai osittain unionin yleiseen tuomioistuimeen, kantaja muuttaa uusilla vaatimuksilla kyseisen oikeusriidan kohdetta sellaisena kuin se on alun perin saatettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi; kyseistä kohdetta rajaavat, kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, ainoastaan kannekirjelmässä esitetyt vaatimukset (tuomio 25.9.1979, komissio v. Ranska, 232/78, EU:C:1979:215, 3 kohta ja tuomio 7.11.2019, Rose Vision v. komissio, C-346/18 P, ei julkaistu, EU:C:2019:939, 43 ja 46 kohta), sellaisina kuin ne ovat mahdollisesti mukautettuina tai täsmennettyinä sovellettavien edellytysten tai vaatimusten mukaisesti ensimmäisessä oikeusasteessa käydyt oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa.
- 184 IMG:lla ei näin ollen ollut oikeutta muuttaa korvausvaatimusta, jonka se esitti esittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-381/15 ja josta kyseisen tuomioistuimen oli annettava uusi ratkaisu sen jälkeen, kun asia palautettiin osittain sen käsiteltäväksi tuomiolla C-183/17 P ja C-184/17 P, kuten mainittu tuomioistuin perustellusti katsoi valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa.
- 185 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on paitsi esittänyt lakisääteiset perustelut päätökselleen jättää valituksenalaisen tuomion 68 kohdassa tutkimatta vaatimukset, jotka sille esitettiin kyseisten edellytysten vastaisesti, myös perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla kyseisen päätöksen.
- 186 Näin ollen nyt käsiteltävä valitusperuste on hylättävä perusteettomana ilman, että on tarpeen lausua väitteistä, joilla IMG riitauttaa valituksenalaisen tuomion ylimääräiset perustelut, jotka liittyvät kantajan mahdollisuuteen esittää korvausvaatimuksen yhteydessä vaatimuksia, jotka liittyvät toimintavelvoitetta koskevien määräysten antamiseen.

V Kanne asiassa T-381/15 RENV

A Asian ratkaisukelpoisuus

- 187 Jos asia on kokonaan tai osittain ratkaisukelpoinen, unionin tuomioistuin voi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla ratkaista tapauskohtaisesti asian tai sen ratkaisukelpoisen osan itse ja tarvittaessa palauttaa sen niiltä osin, jotka eivät ole ratkaisukelpoisia, unionin yleiseen tuomioistuimeen (ks. vastaavasti tuomio C-183/17 P ja C-184/17 P, 103 kohta ja tuomio 28.10.2021, Vialto Consulting v. komissio, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 139 kohta).
- 188 Koska edellä 181 kohdassa tarkoitetun korvausvaatimuksen tietyistä seikoista on keskusteltu kontradiktorisesti unionin yleisessä tuomioistuimessa ja koska kyseisten seikkojen tutkiminen ei edellytä mitään uusia prosessinjohtotoimia tai asian selvittämistoimia, unionin tuomioistuin katsoo käsiteltävässä asiassa, että ne ovat ratkaisukelpoisia ja että niistä on syytä antaa lopullinen ratkaisu (ks. analogisesti tuomio 8.9.2020, komissio ja neuvosto v. Carreras Sequeros ym.,

C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, 130 kohta ja tuomio 2.12.2021, komissio v. GMB Glasmanufaktur Brandenburg ja Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P ja C-888/19 P, EU:C:2021:973, 104 kohta) seuraavissa rajoissa.

B Komissiolla käsiteltävässä asiassa olevan huolellisuusvelvoitteen riittävän ilmeinen laiminlyönti

- 189 Ensiksi asia on ratkaisukelpoinen sen kysymyksen osalta, onko komissiolla sillä hetkellä, kun kyseinen toimielin teki 8.5.2015 tehdyn päätöksen, olleen IMG:tä koskevan huolellisuusvelvoitteen laiminlyönti, joka on todettu tämän tuomion 173–175 kohdassa, riittävän ilmeinen edellä 146 kohdassa mieleen palautetussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, jotta sopimussuhteen ulkopuolinen unionin vastuu syntyy.
- 190 Tältä osin on aluksi todettava, kuten komissio on perustellusti esittänyt, että kansainvälisen järjestön käsite, johon viitataan vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä, on yleiskäsite, jonka tulkinnassa kyseisen lainsäädännön yhteydessä voi ilmetä vaikeuksia muun muassa kyseistä asiaa koskevan oikeuskäytännön puuttumisen vuoksi.
- 191 Seuraavaksi kyseinen toimielin myös korostaa perustellusti, että kyseisen käsitteen soveltaminen voi sekin osoittautua vaikeaksi käsiteltävässä asiassa ja aiheuttaa tosiseikkojen oikeudellista luonnehtimista koskevia vaikeuksia, kun otetaan huomioon IMG:n erityinen tilanne sellaisena kuin se on esitetty tiivistetysti edellä 18 kohdassa.
- 192 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy kuitenkin ilmi, että tällaiset tulkinta- ja soveltamisvaikeudet ovat omiaan selittämään toimielimen, elimen tai laitoksen menettelyn tilanteessa, jossa osoittautuu, että ne ovat toimineet kuten tavanomaisesti varovainen ja huolellinen viranomaisen vastaavissa olosuhteissa (ks. vastaavasti tuomio 10.9.2019, HTTS v. neuvosto, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 43 kohta), mutta sitä vastoin niiden perusteella ei voida pitää anteeksiannettavana ilmeistä huolellisuuden puuttumista senkaltaisen tutkimuksen yhteydessä, joka komission oli tehtävä IMG:n aseman osalta (ks. vastaavasti tuomio 4.4.2017, Euroopan oikeusasiamies v. Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), erityisesti silloin, jos kyseinen huolellisuuden puute pitää sisällään kyseisen tutkimuksen ytimessä olevien kysymysten selvittämättä jättämisen tai selvästi soveltumattomien, puutteellisten, kohtuuttomien tai perusteettomien johtopäätösten tekemisen sen perusteella (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 4.4.2017, Euroopan oikeusasiamies v. Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 104–106, 109, 112, 114 ja 117 kohta)
- 193 Mahdolliset tulkinta- ja soveltamisvaikeudet, joihin on vedottu edellä 190 ja 191 kohdassa, eivät voi selittää sellaisen päätöksen tekemistä, jonka oikeudelliset ja tosialliset perusteet ovat yhtä ilmeisen puutteelliset kuin 8.5.2015 tehdyssä päätöksessä, jonka osalta on lopullisesti todettu tuomioissa C-183/17 P ja C-184/17 P yhtäältä, että siihen ei sisällynyt minkäänlaista vuosien 2002 ja 2012 varainhoitoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettua kansainvälisen järjestön käsitteen oikeudellista arviointia, ja toisaalta, että seikat, joihin vedottiin sen tueksi, eivät voineet herättää epäilyjä siitä, onko IMG kansainvälinen järjestö.
- 194 Tästä seuraa, että on osoitettu, että komissiolla käsiteltävässä asiassa olleen huolellisuusvelvoitteen laiminlyönti on riittävän ilmeinen.

C Väitetyt vahingot ja syy-yhteys todettuun rikkomiseen

- 195 Toiseksi on palautettava mieleen niistä edellytyksistä, jotka on asetettu sopimussuhteen ulkoisen unionin vastuun syntymiselle tietyssä tapauksessa ja jotka ovat muita kuin edeltävässä kohdassa esitetyt, että ne liittyvät, kuten unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, yhtäältä siihen, että vahinko on tosiasiallisesti syntynyt tai vahingot ovat tosiasiallisesti syntyneet, ja toisaalta siihen, että oikeudenkäynnin kohteena olevan unionin toiminnan ja kyseisen vahingon tai kyseisten vahinkojen välillä on syy-yhteys (tuomio 28.10.2021, Vialto Consulting v. komissio, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 138 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 196 IMG vaatii käsiteltävässä asiassa korvausta henkisestä kärsimyksestä ja aineellisesta vahingosta, jotka sille ovat väitetyt aiheutuneet 8.5.2015 tehdystä päätöksestä. Kuten käy ilmi edellä 55 ja 185 kohdassa todetusta, unionin yleinen tuomioistuin jätti kyseiset korvausvaatimukset osin tutkimatta perustellusti. Tässä oikeudenkäyntimenettelyn vaiheessa riidanlaisia ovat yhä ainoastaan ne kyseiset vaatimukset, jotka koskevat yhtäältä IMG:n maineelle aiheutuneeseen vahinkoon liittyvää henkistä kärsimystä, jonka suuruus on symbolinen yksi euro, ja toisaalta aineellista vahinkoa, joka koostuu pääasiassa siitä, että asianomainen yhteisö mahdollisesti menetti mahdollisuuden saada komissiolta uusia valtuutus sopimuksia kansainvälisen järjestön, joka vastaa talousarvion toteuttamistehtävistä unionin talousarvion välillisen hallinnoinnin yhteydessä, asemassa ja saada kyseisessä asemassa ”välillisiin kuluihin tarkoitettuina varoina” summan, joka vastaa kiinteämääräistä prosenttiosuutta yleisistä hallintokustannuksista, joita voidaan pitää todellisina unionin rahoituksesta korvattavina kuluina.
- 197 Tältä osin on todettava ensiksi, että unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että tietyissä tilanteissa voidaan katsoa, että aineellisen vahingon tai henkisen kärsimyksen aiheuttaneen lainvastaisen toimen kumoaminen on asianmukainen ja riittävä korvaus kyseisestä vahingosta (tuomio 9.7.1987, Hochbaum ja Rawes v. komissio, 44/85, 77/85, 294/85 ja 295/85, EU:C:1987:348, 22 kohta; tuomio 28.2.2008, Neirinck v. komissio, C-17/07 P, EU:C:2008:134, 98 kohta; tuomio 28.5.2013, Abdulrahim v. neuvosto ja komissio, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 72 kohta ja tuomio 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan v. neuvosto, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 49 kohta).
- 198 Nyt käsiteltävässä asiassa on toki osoitettu, että se, että komissio laiminlöi riittävän ilmeisellä tavalla sille kuuluvaa huolellisuusvelvoitetta, aiheutti IMG:lle henkistä kärsimystä sen maineelle aiheutuneen vahingon muodossa siltä osin kuin komissio teki sen vuoksi päätöksen, jossa esitetään epäilyjä siitä, onko kyseinen yhteisö kansainvälinen järjestö, sellaisten seikkojen perusteella, joilla ei voida perustella tällaisia epäilyjä oikeudellisesti eikä tosiseikkojen osalta. Erityisesti on niin, että IMG esitti unionin yleisessä tuomioistuimessa hyvissä ajoin tietyn määrän asiakirjanäyttöä, jossa osoitetaan riittävällä tavalla kyseisen päätöksen saama vastakaiku asianomaisissa instituutionaalisissa ja ammatillisissa piireissä eurooppalaisella ja kansallisella tasolla.
- 199 Unionin tuomioistuin kuitenkin totesi, että mainittu päätös oli lainvastainen, ja kumosi sen tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P. Lisäksi kyseisen toteamuksen selkeä sanamuoto on omiaan varmistamaan asianmukaisen ja riittävän korvauksen IMG:lle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä edellä 197 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, kun otetaan huomioon sillä oleva asiayhteys.
- 200 Näin ollen IMG:n korvausvaatimukset on hylättävä perusteettomina siltä osin kuin ne koskevat 8.5.2015 tehdyn päätöksen lainvastaisuudesta aiheutunutta henkistä kärsimystä.

- 201 Toiseksi asia ei ole puolestaan ratkaisukelpoinen siltä osin kuin se koskee aineellista vahinkoa, josta IMG:lla on oikeus vaatia korvausta.
- 202 On nimittäin niin, että vaikka IMG:n vahingonkorvausvaatimus oli kokonaisuudessaan kirjallisen ja suullisen kontradiktorisen käsittelyn kohteena unionin yleisessä tuomioistuimessa, kyseinen tuomioistuin ei arvoinut, olivatko asianosaisen kyseiseen aineelliseen vahinkoon liittyvät vaatimukset perusteltuja. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäynnin asiakirja-aineiston tutkimisen perusteella on selvää, että unionin tuomioistuimella ei ole tällä hetkellä saatavillaan kaikkia tosiseikkoja, jotka olisivat tarpeen, jotta se voisi suorittaa riittävällä varmuudella kyseisen arvioinnin edellyttämiä monimutkaisia tosiseikkojen arviointeja, kun otetaan huomioon erityisesti sekä tuomiossa C-183/17 P ja C-184/17 P että edellä 45 kohdassa mieleen palautettu seikka, jonka mukaan mainittu aineellinen vahinko voi muodostua ainoastaan siitä, että IMG on mahdollisesti menettänyt mahdollisuuden saada talousarvion toteuttamistehtäviä kansainvälisen järjestön asemassa.
- 203 Asia on näin ollen palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se lausuu väitetyn aineellisen vahingon olemassaolosta ja tarvittaessa sen laajuudesta ja jotta se antaa siinä tapauksessa, että vahinko osoitetaan oikeudellisesti riittävällä tavalla, ratkaisun syy-yhteydestä vahingon ja käsiteltävässä asiassa komissiolla olleen huolellisuusvelvoitteen riittävän ilmeisen laiminlyönnin, sellaisena kuin unionin tuomioistuin on sen edellä lopullisesti todennut, välillä.

VI Oikeudenkäyntikulut

- 204 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 205 Koska IMG on käsiteltävässä asiassa hävinnyt asian C-619/20 P, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kyseisessä asiassa komission vaatimusten mukaisesti.
- 206 Asioiden C-620/20 P ja T-381/15 RENV osalta on puolestaan palautettava mieleen, että IMG ja komissio ovat molemmat hävinneet tiettyjen vaatimustensa osalta, mutta IMG:n korvausvaatimus on osittain palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen. Näin ollen oikeudenkäyntikuluista kyseisissä kahdessa asiassa on työjärjestyksen 137 artiklan, jota sovelletaan työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, mukaan päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Asiat C-619/20 P ja C-620/19 P yhdistetään tuomion antamista varten.**
- 2) **Valitus asiassa C-619/20 P hylätään.**
- 3) **Unionin yleisen tuomioistuimen 9.9.2020 antama tuomio IMG v. komissio (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406) kumotaan siltä osin kuin siinä hylätään perusteettomana International Management Groupin (IMG) korvausvaatimus, joka liittyy vahinkoon, joka on väitetysti aiheutunut sille 8.5.2015 päivätyyn kirjeeseen sisältyneestä Euroopan komission päätöksestä olla enää tekemättä sen kanssa uusia valtuutus sopimuksia välillisestä hallinnoinnista.**

- 4) **Valitus asiassa C-620/20 P hylätään muilta osin.**
- 5) **Valitus asiassa T-381/15 RENV hylätään siltä osin kuin se koskee korvausta henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut International Management Groupille (IMG) tämän tuomiolauselman kolmannessa kohdassa tarkoitetusta päätöksestä.**
- 6) **Asia T-381/15 RENV palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu tämän tuomiolauselman kolmannessa kohdassa tarkoitetusta vaatimuksesta siltä osin kuin se koskee aineellista vahinkoa, johon International Management Group (IMG) on vedonnut.**
- 7) **International Management Group (IMG) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa C-619/20 P.**
- 8) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin asioissa C-620/20 P ja T-381/15 RENV.**

Allekirjoitukset